

Sed lugere volo inq̄es nec valeo. q̄si v̄ delicer nulla et nō penitus yberima esset fletus materia t̄ eo maior quo minus flet. A hilomin⁹ accipe consilium tu hodie ad aliquē sanctoꝝ cōuertere. vt tibi grām hāc luctus sua imperet oratio. p̄cutiat deus si licem cordis tui. virga discipline. vt inde profluat aque suauissime t̄ largissime. sic enī a beata illa que fletu diluit peccata maria magdalena. quidā luctus gratiaꝝ obtinuit fm̄ narrationē Guilhelmi parisien. i rhetorica sua diuina. q̄ in hac materia sicut t̄ alie meditatōes sanctoꝝ plurimū est idonea. p̄ cōuessione mentis ad luctū. Ecce p̄stitutam⁹ ante p̄siderationis nostre oculos nō in transitu sed in p̄fundo fixoꝝ intuitu. ad quid geniti sum⁹. quid t̄ ubi futuri sum⁹ ignoram⁹. Quid si abesse trigerit ppter momētaneā delectatiūculā ab etno p̄sortio beatoꝝ. quāta esset illa cōfusio deus misericordie. quāta desolatō. Itē maledicti in ignē eternū. Si fletur lachrimis amissa pecunia veris. si mors amici. pene nos exanimat. si qualecumq; infortunium nos spale cōturbat. Hec oia ad aie nostre mortē quātula sunt. Quale portētū est gestare secuz funus aie p̄rie. nec iam gestare sed trahere ad sepulturā infernale. t̄ instar frenetici inter p̄pria mala ridere t̄ iocari. emploꝝ vituli qui ducit ad mortē petulco vanitatis pede saltare. Nōne p̄terea gaudi um p̄sens sicut punc⁹ est. a quo linea misericordis trahit in infinitū. Et qui ducit in bonis dies suos in p̄ucto ad inferna descendunt. Luctus bonus. ecōtra lineaꝝ describit gaudioꝝ t̄ consolationis sine termino duraturā. qm̄ breue hic t̄ momētaneū tribulationis in nobis supra modū immensum glorie pondus operat in nobis. p̄ gratiam t̄ in futuro p̄ gloriā p̄stante eo qui est benedictus in secula seculoꝝ. Amen.

Alius sermo fact⁹

in die omnium sanctorū per eundem cancellarium.

Exultate qm̄ merces vestra copiosa est in celis Mat. q̄nto et sententialiter Luc. vi. Docrissimi t̄ sapientes viri. venite exultemus dño. quoniam hoc habet hominū cōmuniſ natura. vt d̄ patria sua. nescio qua dulcedine. cunctos

loqui pariter audireq; delectet. Non degenerem⁹ igif ab hoc pio naturaliꝝ desiderio dū de illa mercede celoꝝ que vere p̄tia n̄ra est. patria finalis t̄ eterna sermonē facete instituimus. Nemo claudat aures. vel alijs tumultuosus existat. obmutescat garulitas sumurmurās. puerilis sibilatio q̄ liber cōticescat. quinetiā seclusis ad t̄ps reiectisq; omnib; ad aie hostiū pulsantib; audiam⁹ et exultem⁹. qm̄ merces vestra copiosa est in celis. Si apud incredulos ac verere ligionis exp̄tes habend⁹ mibi sermo esset. enī p̄zimū oportet argumētis stabilire mercedē iustis. t̄ reprobis suppliciū post banc vitā nō deesse. Quisquis enī hoc vel negat vel in dubiū reuocat. cetera que de virtutib; ac pietate dissenseris facile z̄tēnit. Atuero/melius nūc meū p̄prehēdiosusq; agit qui orationē facut⁹ sum/viris ep̄iana fide ac pietate diligēter imbutis. q̄bus certe p̄usualū esse debet t̄ fixa credulitate stabilitum. quoniam qui bona egerūt ibant in vitam eternam. qui vero mala/ in ignem eternū. Hec incredula mente suscipiunt vocē n̄ri thematis. Exultate quoniā merces v̄ra z̄c. Nam si de⁹ t̄ remunerator est in secredentū quēadmodū publica nedū theologoy veruetiaz phantiū t̄ univerſaliter omniū ratione videntium voraciam. alia post hāc vitā iustis merces necessario sperāda est. Neq; enī diuinitatis iusticie pietatisq; cultorib; sua merces in hac vita daſ que creberrimis exercet erumis. qr̄ omnes q̄ pie volūt vivere in xp̄o p̄secutionem patiunt̄. Hec desunt exempla. Utte oculos ad quēlibet sanctoꝝ omnissimorum hodie celebritas memorat̄. Eſi mortale p̄sentis vite sue cursuz disculseris quid oro te nisi dñi penale acerbū t̄ quo tidiane mortificationi simillimū reperies. Propter te inqt̄ p̄phera mortificamur tota die. et apl̄s. Scitis hec. R.p. ac fratres in xp̄o p̄cipui t̄ idoneis testib; sapiēter credidistis. Testib; inquā qui nec fallere vellent. quippe p̄ sua assertione nihil in mundo hoc nisi tormenta mortem flagellaꝝ reportantes. Qui nec preterea falli possunt qui inspirat̄ deo locuti sunt. ij. Petri primo. Qd̄ si quis ī hoc cetu venerādo ita

Sermo factus in die

perditus esset et indomite ad fidem ceru-
cis/nondum futuram sanctoꝝ mercedem
crederet. Abscedat peccator. Nō expectet
vt illud sibi ꝑbandum assumā et ingeraz
solem cecis oculis. Nā(o deus equissime)
quid apud illum ageret mei sermonis exi-
guitas/ qui tot et tantis/in cassū audit do-
cissimorū.sanctissimorū assertiones. te-
stimonia que credibilia facta sunt nimis.
probationes ei oracula. qui et ipam spernit
diuinā et celicā xpi vocē dicentes. Exultate
quoniā merces vestra copiosa est in celis.

D. **V**is igitur scire o fidelis anima. nā ad
talē mihi sermo est. vis scire ꝑcopiosa mer-
ces sit in celis. nō ego sed dñs ipse respon-
deat Ben. xv. Ego p̄tector tuus suz et mer-
ces tua magna nimis. O vere magna mer-
ces nimis deus. Et tā magna p̄suis vt ni-
hil magis posset cogitari. et quicqđ de mer-
cede sanctoꝝ aliud dixeris. pro rei magni-
tudine parū est. exigui est. indignū est. Il-
la quippe est que in se supeminēter habet
statuꝝ omnīu bonoꝝ aggregatione pfectū
et supexcellentē in se amplectif/ quicqđ di-
uiciarū/ quicqđ delectationis/ quicqđ ho-
noris et glorie desiderabile est anime ratio-
nali. et vltra in infinitū auctiūs pfectius et
excellentius. **G**randis sane excellentia
atqđ dignitas creature rationalis. Ea ita-
qđ tam capacē fecit deus. vt nihil min⁹ eo
ipsaz replere possit. quietare nihil. nihil sa-
tiare. Hinc Aug. i. p̄fess. fecisti nos ad te.
et inquietū est cor nostrum donec quiescat
in te. Quia ī re canit p̄pheta. Pars mea de⁹
in eternū. Et alibi. Portio mea tē. Iterū.
Dñs pars hereditatis mee tē. Bona vti-
qđ pars et magna portio deus. Et cui non
sufficit/nimis avarus est. nimis auidus et
stolidus. **L**et amini igit̄ in domino et ex-
ultate iusti et gloriāmini omnes recti cor-
de quoniā merces vestra copiosa est in ce-
lis. Si pondus laborū vos premit. Si
propter iusticiā patimini. Si fame siti fri-
gore corpora vestra propter christuz atte-
runtur. Si ad obedienduz deo castigatis
corpus vestrum et in servitutē redigitis. si
malesuaues sp̄nitis voluptates. honores
vanos calcaris. oīa deniqđ vt stercore arbi-
tramini. gaudete quoniā nō sunt cōdigne
passiones huius temporis ad futurā glo-
riam que reuelabit̄ in nobis. Sileat que-
rela de labore cū tam certa spes sit de dena-
rii diuini p̄solutione. Aliuc fatigati parū-

ēs gemitis. Sed exultate quoniā tē.
Sed animi nostri naturā agnoscō. sin-
gularium enumeratione magis capitū et
mouetur. Libus integer minus sapit et co-
trita suauius redolent aromata. ꝑobrem
decisiō fiat noster sermo de sanctoꝝ mer-
cede. et ex visibilib⁹ ad inuisibilia transeun-
tes deducamus a posteriori vt possimus
quāta erit et ꝑmulta sanctoꝝ retributio.
Ex his que apud nos hic agunt evidēntur
qđ et tanqđ aliquo curru utramur considera-
tione sensibiliū ad ea que sensum latēnt. vt
cūqđ latent capienda. Fleq̄ enim in suo
fulgore et lumine videri potest a nobis via-
toribus et corporea mole pressis/sanctorū
merces que deus est. si non aliquibus in-
uolucris et similitudinib⁹ rerum corpora-
lium fiat obumbratio quedā. prout diui-
nus dixit pater dionysius. Et inter pluri-
ma (quoniā tempus et res exigunt) verra-
mus oculos nostre considerationis ad al-
mā hanc vniuersitatē paris. matrē nostrā.
eū nūc cōmemorata ample dicta intuea-
nour diligenter et solerter ea omnia que ibi
dem fiunt et tractan̄. fortassis agnoscem⁹
qđ si tm̄ delectatur et afficitur anim⁹ in bo-
nis minimis. Si tam rebementi soliciti-
dine. tam vario multoꝝ studio in umbra
et vestigio per modicū veri boni nostrum
figitur et agglutinat̄ desideriū. Si deniqđ
similitudines huius pulcritudinis sapiē-
tie et bonitatis in sui delectationē tam in-
credibiliter nos incendunt inflāmant et ca-
piunt. magna esse prorsus et miranda non
ambigamus que de hac sanctoꝝ mercede
sperare iubemur et debemus. nec inanē co-
hortationē esse nostri saluatoris. Exulta-
te quoniā merces vestra re. **A**ssurgat
igit̄ nostra cōsideratio et quadruplet bo-
num vel si rectius loqui liber quadrupli-
cis boni umbram vestigiaz et odorem/re-
cogitem⁹. In hac alma vniuersitate ma-
tre nostra amari pro mercede siue pariter
et conqueri. In artium facultate merces
est/naturaliū rerum cognitio. et habitudi-
nis causari ad effectus quo ad bonuz qđ-
daz honestū et liberale. In medicina facul-
tate merces est sanitatis adeptio. restaura-
tio seu conservatio. quo ad bonū placeus
et delectabile. In decretorū facultate mer-
ces quedam est tranquilla ciuium cohabi-
tatio. pac atqđ delectatio. quo ad bonum
conferens et utile. **P**ostremo in sacre

theologie facultate merces est propositio morum et alta diuinorum exemplatio quo ad bonum heroicum et supernaturale. **M**agnus esse putamus. R. p. et magis magnus si vel una aliquam ex his mercedibus adipisci contingat. Certum rei huius faciunt indicium labor assiduus et iuge studium. vigilamus. lucubramus. et cum multa cerebri vertigine et oculorum lesionem libros totos euolumus. Exulamus ultra a prisa dulci. charos parentes linquimus. estuamus. algemus. si tamen fame pauperie et mille incommodis affici mur. dura quelibet et aspera peremur. Ad quid ista nisi ut vel in una vel pluribus predictarum facultatum excellentia mercedis quam pollicentur assequi valeamus? Et tamen obsecro in his omnibus quid perfectum. quid solidum. quid vesatiatiuum. immo si veritas acri iudicio metiat? quid non diminutus inane antiquum suguacium regies? Potest autem talata nos efficacia talis spes ex illis attrahere immo et impellere ut in totis grauibus et molestis studio laboribus gaudemus iocundemur et exultemus. Quale hoc et quantum est argumentum o scientifici et precellentes vestrum de eterna mercede sanctorum si sicut pale et momentaneum nos coelestis premium de felicitate patrie. Si sic placere potest exilium valis miserie de veri summi boni sup plena gustatione si tantum saporis est in cetero per tenuissimum odore. Quoniam breves oes qui speratis in domino quorum uersatio in celis est. quod sapienti consilio non facitis de naufragio mari portum. de via ubi liber obessa terminus; nec habentis hic manente ciuitate. sed cum apostolo futuram inquiritis. Exultate quoniam merces vestra copiosa est in celis. **D**omini diuitius in passim praesimilitudine vera fari liber. quatinus ex his quod animus nouit. Surgat ad cognoscenda que non nouit. et per ea quod didicit amare. discat et inuisibilium diligere. Osteamus ut possimus in universitate illa super celesti que est mater nostra et libera est apostoli perfectissima sincerissimaque veritate constare omnia quod in hac inferiori universitate tantum in eius figura quadam et imagine non sine multa imperfectionis admixtione continetur. **N**ihilquid universitas illa super celestis grammatica habet. sermonis congruitate elegantia et proprietate uenustissimam? Nulla solo ecclisiorum barbarismorumque virtus. nulla barbaries incognita: nulla subinde verborum sententiarumque

secura pauperies. Scilicet hanc beatissimi spiritus illi angelici et humani quorum celebritas agitur: non mutuo non cum de cogitationes intimas affectionesque loquitur et audiunt. Dutos enim aut surdos eos quis dicerit? Cum audiat apostolus. i. Corinthus. Si linguis hominum inquit loquar pariter et angelorum tecum et Isaiae refer se raphin clamare Sanctus. sanctus. sanctus dominus deus sabaoth. et talia sunt absque numero. Uerum quoniam fiat ista locutio quod nuper et olim dissenseruisse quod sentiebam me mini. non reperio. Vos igitur qui grammaticam diligitis. Exultate quoniam merces vestra multa tecum. **A**d logicam vero transcamus. Lumen officium est a falso vero discernerere. Sed o veritas quanti apud nos reperiunt fallaciarum laquei. quot falsi gra phe et sicutate sophismatum tendicule. Situero in universitate illa celesti et mercede sanctorum abest omnis ab eorum logica deceptio. neque falsum aliquid veri faciem assumit. nuda fulget veritas. et uelamie nullo falsitas operitur. Sive beati illi uertunt syllogisticis entymematicisque discursibus. Seu potius (ut quibusdam placet) unico rectoque intuitu cognoscant omnia: vel in verbo tantum speculo lucidissimo et exemplari perfectissimo cuiuslibet veritatis. Seu etiam in genere proprio et hoc perbum productum in anima ad similitudinez verbi divini. quod in se simplex existens sententiousissimum est et numero veritatis expressum. Qui igitur logicam excolitis. Exultate quoniam merces vestra copiosa est in celis. **P**orro in rhetorica beatissimas atque secundissimas incolas universitatis illius celestis abundare certissimum est. non ad absurdum qualis apud nos inuenimur. ad metiendum facile. ad ridendum mordaciter. ad fallendum vafre et nequiter. ad necrendum calunias insontibus. denique ad attollendum contra veritatem mendacium. ad confundendum fasque nefasque. Sed rhetorica talis inibi regnat per quam incessabili voce et oratione decora iocunda et florida in hymnis omnimodis et psalmis dei laudibus occupantur. per quae insuper sancti oes tamquam rhetores peritissimi et patroni aduocati disertissimi fidelissimi et placidissimi deflectunt iram iudicis. peccatoribus veniam. iustis gratiam et gloriam impenetrantes. Nobis idcirco peccatoribus quorum

Sermo factus in die

causa inquā perdita est/configere saluberrimum est consilium ad tales eloquentissimos oratores.hodie p̄cipue quoniā multiplicatis intercessorib⁹/deus abundantiā sue pietatis fauorabilius largiet. Qui igitur rhetoricam colitis exultate quoniā merces vestra copiosa est in celis. ¶ Lete rum.si mathematicales sciētias geometriam loquor arithmeticā musicam et astronomicā in celis ponimus/nō fallimur.non q̄ tales p̄ omnia sit usus scientiarū huiusmodi apud illos/qualis apud nos existit. Longe p̄sector est atq̄ diuinior.vbi omnia nude conspicunt̄ facta in numero p̄dere et mensura. Musicā pre ceteris ita illic exerceri perspicuū est/vt non alia videat sapientissimo Augustino esse beatissimorum illorum spiritū occupatio/q̄ vt pleni sint modulis in laude et canore iubilo.vbi una vox est letantiū et unus ardor cordiū. O felix illa civitas in qua magna solennitas et in qua iocunda curia que curre prorsus nescia. Nam sicut letantiū omnī habitatio est in te. Idcirco beati q̄ habitant in domo tua dñe/in secula seculorū laudabūt te. et cantabūt canticiū nouum in choro et tympano cordis et organo. Tot⁹ p̄terea mūndus concinet aurib⁹ beator⁹ carmen pulcherrimū et armoniā numerosam suauēq̄ resonabit. Ita etiā vt qđ mireris/ infernales gemitus stridores horridos et rabidi v lulatus demonior⁹ concurrūt ad integritatē melodie hymni dulcisone. q̄r in inferno tenor est iusticia. et in celo mollior cantus misericordia. Juxta illud Misericordia et iudiciorū cantabo tibi dñe. Qd p̄fundit notatiū est in hymno paschali. Lūz ei premittit. aurora lucis rutilat etc. Sub infernū pro integritate carminis/gemēs infernū v lulat. Ampli⁹ essentialis beatitudine sanctoꝝ instar tenoris cuiusdā inenarrabilis p̄seuerat. Accidentalis vero instar discant⁹ varij. Hūc intensior accrescit alti⁹ nūc remissior deplorius sonat. Qua ī re nibil esse dicit deuotus Bern. q̄ magis statuz glorie celestis rep̄sentet/q̄ alacritas dum laudantiū eis iubilantiū et exultantiū hilaritas. Hilaritatē intellige. nō petulantem. effrenā. dissolutā et nescio quo lenocinio notularū. lascivā et eiusdē repetitione fastidiosam. quali p̄strepunt magnatiū tēpla domus siue cōiuia. Nec nempe hilaritas in se plus libidinose et vesane dissolu-

tionis q̄ spiritualis suavitatis quicquaz habet. Ipsa vero hilaritas deuotorum/ sobria est. granis. modesta. et miro ineffabilē q̄ dulcore rapiens animuz. dilatans et absorbens. vt se iam nō capiat in se deficiat. fiatq̄ nescio quis spasmus extasis vel excessus. vt alatidam et philomenā videre est cadendo deficere. Uel tunc exultat anim⁹ id ē extra se saltat p̄ gest⁹ corporis decoros tam et iubilat inenarrabiliter. Hunc vero musicalē succentū/non admittit nisi puritas cordis. versus illud. Laus iocunda de cora quoniāz voci concanora puritas est cordium. Ex his et alijs/que circa facultatem artiū agunt̄ per que quid agit in celis utq̄ cognoscimus. Colligite p.d. et f. q̄ rationabiliter exhortaſ nos rector yniuersitatis illius dicens Exultate etc. ¶ Sub sequenter obiicit nostre considerationi facultas medicinae cuius finis est sanitas. res omnium que hic optant̄ desideratissima. quāq̄ innumerabiles sint morborum species quib⁹ mederi ars humana nō sufficit. Satisq; ad hanc rem probationis assert ipsum seniūz quod villa nequit arte restaurari. Quid autem in celis vbi nec languor nec seniūz. non mozs. non estus febriz⁹ sed perpetuo vigore iuuentutis quatuor do tes corpus ipsum ornant. perficiunt cōsolidant. vt sit p̄fulgidū. agile. peruiū. pulcz̄ impassibile. Exultate ergo quib⁹ cura est sanitatis. quoniām merces vestra copiosa est in celis. ¶ Sed est fortasse qui spā cui regnorū et principatū placeret regimē leges decretaq̄ cognoscere. cognitas ad ci uiū pacem et amorem dirigere. et per has coercere flagiosos et premijs iustos alli cere. conformiter egregiū poete quod p singulari laude romanis attribuit pcere subiectis et debellare superbos. eneid. vi. Sed o quod anxietatibus et plerumq̄ frustra in his laboratur: q̄ se penumero pro pace discordia. pro vnitate lites atq̄ dissidia. pro requie demū inquietudo acerbissima sub oriuntur. vt ob onerosam multitudinem legum et inuolutam canonum perplexitatem. Aut q̄ subvertunt iudicū animos spes metus meror gaudium: Aut magie quia pueri difficile corrigit̄. et stultorū ī finitus est numer⁹. Sic certe stultorū. vt gloriant̄ cū maleficerint et exultent in rebus pessimis. Qualiter exultant si me interro gas: quia p̄fecto extra naturam suam et

in beluina brutalitate se seduciunt et omnis exultatio talis maligna est Ia.iii. Sed o vere beata ciuitas illa/celestis yniuersitatis. ubi rex unus/denus est. unica lex charitas. et hec pace eterna colligat suos cives et opulentissima pascit in requie. obeditur et prophetice monitioni. filie syon exultet in rege suo. Exultate et vos quoniaz mer-
vest. cop. zc. Ad postremum/conuertam oculos mentis ad diuinaz illam sacramq theologie facultatem/ per quam bonum heroicum et diuinum contemplando adipisci satagimus. et sane sic adipiscimur dum verborum doctrinam/operibus compleamus. Tunc eni exultabimus id est extra nos in celum et deum saltabimus et leuabim nos supra nos ad instar solitarii. Et hic obser-
cro et obtestor vos per hodiernaz que magna est celebritatē/et per illum quod ait Beati qui aud. verbum dei. et cust. il. Et rursus. Qui ex deo est/verba dei audit/quatinus sustineatis me modicū adhuc in sermone meo. Tunc eni ad altiora/pfundiora qz hodierni euangelij mysteria pgere dispo-
sui. et nisi mea fallit estimatio libenter audieris. Hūmus itaq theolog⁹/et do-
ctor noster Jesus christus. i doctrina sua sublimissima/et a comuni hominū sapientia alienissima/in euangelio hodierni cele-
britatis/septē saltus edocuit/sub numero septem beatitudinū. per quos itur in celū et copiosa merces apprehendit. nūc in spe scz/et pregestatione quadam spiritus. tan-
dem ī re et plena perfectaqz fruitione. Hec sunt testimonia domini de quibus ppheta. hereditate adquisivit testimonia zc. Hec est mystica iacob scala. ubi beatus ille vir cui est auxilium abs te/nunc ascensiones in corde suo disposuit et vadit de virtutei virtutēz/donec videat deus deoz in syon. Et quis unicus in genere sit saltus quez Aug. posuit amorem dei vscz ad contem-
ptum sui. sicut ecōtra amor sui vscz ad co-
tempnū dei mergit in infernum. nihilomin⁹ septuplex hic grad⁹ aut saltus in specie nu-
merat. quibz exultant id est extra se saltant et saliunt sancti in gloriā celestis mercedis et per eos deducit dñs populu suū in exulta-
tione. dñs ille qui ascendit iter pandens ante eos. qui exultauit vt gigas ad curren-
dam viā a sum. ce. egrē ei⁹ zc. Primum saltus est. a rebz istis sensibiliy et diuinijs mūdanis/abstractio. dñz ipa ponit seipaz

super res istas tempales in aitiora surgit et fit celo primior. Hoc faciunt pauperes/divi-
tias p̄tenentes et subiectas pedibz humi-
lis affectionis cōculcantes. Exposito
viri diuinitaz/eis misero modo suppeditā-
tur. et sicut onus graue p cupiditatis mo-
lem grauan⁹ super eos. apterea diuinitie sūt
eis quasi mola asinaria ad collum suspen-
sa. qua/nitentes sursum saltare/retoquen-
tur in pfundum. quēadmodū de sarcis
pbi/poetica est fictio. Et aplica vox cla-
mat. Qui volunt diuinites fieri/ incidunt in
temptationē et in laqueū diaboli. Noli igi-
tur et non sarcina diuinitarū et cupiditatis
visco in celos saltare. tūti⁹(mibi crede) cō-
siliū est/ ut paupertatem spūs arripiat/
leuem expeditā et liberam. qm si Isae cre-
dis pauperes homines/in sancto israel ex-
ultabunt. Secundū saltuz operat scda
beatitudo mititatis seu māsiuetudinis. Et
hic fit nō tñmodo sup res istas tempales
quinetā sup iplos hoīes/ qui nobis vici-
niōres sunt. a quibz plerūqz grauaf saltan-
tor celestis iniurijs. molestationibz. contumelijz probrisqz. Sed in hoc saltu super
homines et ipoz incōmoda/erigit homo
per mansuetudinē. et sic erigit. vt in eo ni-
hil turbationis inferre valeant. nihil lesio-
nis. sed a talibz iniuriarū insultibz sursum
magis impellit/et dei cooptatione attollit.
Probat hoc/verbuz psalmiste. Exaltauit
mansuetos in salutem. Et iterū suscipiens
mansuetos dñs. suscipiens expone suruz
capiens. humilians aut peccatores et subi-
ciens vscz ad terraz. Hinc exclamatio illa
ad dñz. Exultatio mea. i. saltatio mea. erue
me a circūdantibz me. In tertio gradu
scale beatifice et mystice p̄stituitur saltator
noster celestis/dum transilit. p̄priū corpus
et exemplo Abrae egreditur de domo pa-
tris sui. qui in primo saltu reliquerat ter-
ram suā. et in scdo cognitionē suā. p̄formi-
ter ad verba scripture in Beñ. Egredere
terra ecce saltū super opes terrenas. Et de
cognitione tua. ecce saltum sup hoīes co-
gnatos et affines. Et de domo patris tui.
Ecce saltum sup sensus. p̄prios corpales.
Quid enim cōgruentius significat dom⁹
patris/ qz contubernium p̄prij corporis et
Quisquis vero ad hūc gradū tertii molit
ascendere/ vt salubriter lugeat necesse est.
Cur ita vt lugeat? Quia certe nisi p̄fletuz
lachrimarum/exoneret sensualitas/malia

Sermo factus in die

cupiditatibus intro nascentibus ex putrefactio-
nis corruptione. et nisi diluvio aquarum
taliū sumergant egyptiū vitorū / cofestim
sensualis pharaon cū equitib⁹ suis animaz
israelitica sursuz nitentē prehēdit. ḡphē-
sam circūligat funib⁹ peccator⁹ et circūliga-
tam trahit et deturbat in dānatois abyssūz
Ueraciterq; tunc pōt exclamare miserabi-
lis homo talis. Quoniā iniquitates sup-
gressæ sunt caput meū. et sicut onus graue
grauate sunt sup me. Et rursus. Intraue-
runt aque vsc⁹ ad aīam meā. infixus sum
in limo pfundi tē. Sed tanto discrimini
quale p̄pinabit remedium. Utiqz luct⁹ et la-
chrime. Ad quid ita. Ut reductis aq⁹s ma-
ris aq⁹s. s. amare penitūinis sup egyptios
sensualitatis. ascendat aīa gratulabūda li-
berrate p̄ desertū hui⁹ infelicitatis / in terrā
celestis pmissionis. Recogiter vehemēter
pfunde ac frequēter statū suū. conditionē
suā finē suū. Studiat q̄terribilis in p̄silij⁹
deus sup filios hoīm. Penset q̄incerta su-
per ip̄am sunt diuine seueritatis seu misé-
ricordie iudicia. Clamat pindē cū Ancel-
mo. Heu vbi sum. et vbi nō sum. quoniāz
vbi futura sum nescio. Ponat assidue co-
rā oculis suis in lumine fidei / quāta eā si re-
cte vixerit merces manet ī cel. Sinatū / q̄
horreō addicienda est supplicio. Sic o-
dñe exultauerū filie iudeie videlicet cōfi-
tentes p̄pter iudicia tua. Sic post fletum
et lachrimas exultationē inducis Thob.
iij. Sic pindē qui semināt in lachrimis / i
exultatione merēt. Hec est exultatio cū tre-
more p̄ quā anima deserit p̄riam carnali-
tatis domū et ab omnib⁹ voluptatū illece-
brariq; tenacib⁹ vinculis semet absolvit.
Et siquidē tres isti gradus scale nře euān-
gelice incipiētes respicūt. Subsequēs
gradus pficientes decet. quem p̄ quartum
beatitudinis saltū attingimus. Et hic est
esuries sitisq; iusticie. Hic anima seipam
exit et deserit. dum affectu modi seposito
nō iam querit q̄ sua sunt. Sed affectione
iusti tota succendit et ipius esurie sitisq; tor-
quet dicens. Concupiuit aīa mea deside-
rare iustificatiōes tuas in omni tpe. cū illis
de quib⁹ p̄phetic⁹ sermo est ad dñm. in iusti-
cia tua exultabūt. sicut exhortat alibi. Ex-
ultate iusti in dño. Justos accipe qui esu-
riūt sitisq; iusticiā. Tūc hoc agit anima.
tūc exilit et exultat. dum elelata tripli gra-
du priori / videt adbuc q̄ longe sit ab illa

iusticia beatoz. q̄s impar existat tali tante-
q̄s retributioni gratiarū et laudū. qualem
et quantā apud se meret creator suus. repa-
rator suus. p̄tector et salvator su⁹. et agno-
scens imperfectum suū. iam nō in se manet.
sed clamās exultat. Deficit caro mea et cor
meū. deus cordis mei et pars mea deus in
eternū. **P**riusq; ad vltiora pergamus
attendere libeat sub palpabili manuducti-
one / qualiter in meditatione nostra sic ex-
ardescit ignis dilectionis diuine. quemad
modum in ipsa lignorū exustione prospic-
cere est. de quib⁹ in psalmo. Exultabūt om-
nia ligna silvarū a facie domini. qui ignis
consumens est fm alium prophetā. Pri-
mo omnū consumitur humiditas extrin-
seca / aliunde concreta. conformiter ad ab-
iectionem diuiciarū. Dehinc cortex vicini
or cuz suo humore resoluitur. habet scdm
gradum. Subinde calor intimus agens
penetrat poros. eosq; ab humore natura-
li sensim evacuat. habet tertium. Dein
ceps dominat ignis super lignuz / adeo q̄
propria incipit deserere formā substantia-
lē. habet quartū. Relinquit tandem car-
bo viuus. vbi iam non est fumalis euapo-
ratio. non flāma sub obscurior / quēadmo-
dum in prima duplicitate. Hec est ibi vo-
latilis scintillarū crepitus. non rapax aut
sonorus vel stridulus ardor velut in tertō
gradu et quarto. Sed illic est igneitas que
dam perlucida et quīeta. totū carbonē suc-
cendens illuminās et tranquille possidēs
incorporans et vniens. Ubi tres inueni-
es reliquos gradus / plus ratione q̄ tem-
pore distinguibiles. ardorem videlicet. ful-
gorem. et quietū vinificūq; calorem. **E**t
hic status / respicit tres nouissimos grad⁹
scale euangelice. fm tres saltus beatitudi-
nis trine. qui gradus et saltus sunt pfecto-
rum. qui iam ultra semetipos abeūtes / cū
angelicis etiam spiritib⁹ conuersant in ce-
lis et pedibus sincere contemplationis in
ipso deo graduuntur et exultant. **H**ec mi-
reris si extra se animā in deo saltare posue-
rim. cum dicat Grego. angelos in deo cur-
rere. et maria in cantico. Exultauit inquit
spiritus meus in deo salutari meo. qđ esse
futuri vñus prophetarū Abacuc posue-
rat. Exultabo ait in deo Jesu meo. et apo-
stolus. Siue inquit mente excedim⁹ deo
zc. **S**unt plane in ipsa etiam trinitate
(si dicere fas ē) fm tria appropriaia. trcs

A animaq; saltus sive exultationes/ cōformi
ter ad tres nouissimas beatitudines. Prī
ma exultatio est misericordissimi amoris
in spiritu sancto. qualiter exultauit xp̄s in
spiritu sancto. sicut habetur Luce. x. Pro/
pterea beati misericordes qz misericordia
quespū sancto xp̄ria est/consequetur. Se/
cundam exultatione intelligo purissime
et mundissime cognitionis. in filio. in quē
credentes (inquit petr⁹) exultabitis leticia
inenarrabili. Idcirco beati mundo corde
quoniam ipsi dñi videbunt. In tertia exul/
tatione est pacatissima et imperturbabilis
quies in ipso patris secretissimo altissimo
qz refugio. Nam beati pacifici quia filii dei
vocabunt. Si filij et heredes. heredes qui
dei. coheredes aut̄ xp̄i. Tunc in pa/
cefacte est locus anime. habitatio eius in
syon. Ibi filie syon filie pacis/ exultant in
rege suo. Et quilibet secura dicit In pace
in id ipm̄ dormiā et requiescā. Ad hanc in/
vitabat apostolus ad Colossem̄ scribens
Pax xp̄i exultet in cordib⁹ vestris. Hinc
Petrus dicit. bonū est nos hiceē. Et pau/
lus. Lupio dissoluit esse cum xp̄o. Dicre.
quiescit anima in monte sancto domini.
Hic rachaele mortua/ amantissimus dñi
beniamen nascitur in mentis excessu. Hic
in celo mentis sereno/apparet signum ma/
gnū/mulier amicta sole. et luna totius mu/
tabilitatis/sub pedib⁹ ei⁹. Hic est Pax que
exupat omnez sensum. in qua pace si pfici
atur/consultit felicitas et sanctoz merces.
Et deductionē Aug. Hic abraam ad ho/
stium tabernaculi in seruore diei deum su/
scipit in angelis. Hic Jacob/vitioz sup/
plantator/in lucra fortis est erga deum. et
carnalitat̄ neru⁹ in femore marcescit. Hic
moyses diuinā intrat caliginē. Hic aaron
xp̄ciatoriū federis et sanctasантоz intrat
Hic helyas ad hostium speluncę videt do/
minū in sibilo aure tenuis post vehemen/
tem spirituz. et c. Idez postmodū in igneo
curru amoris in celuz subuebitur. Hic di/
cie danid in mentis excessu. omnis hō me/
dat. Hic sanctuarium dei intrans cōsiderat
nouissima peccatoz. Hic salomon euct⁹
dum clamavit Vanitas vanitatum et oia
vanitas. Hic anima osculatur deū osculo
oris sui. et in sui sponsi cubiculo cum am/
plexib⁹ conquiescit. Hic tandem Iohes est
in spiritu. et nouissima preimplat. Exul/
tate igit exultatione septēplaci/correspōdēte

ad septē beatitudines i euāgelica scala nu/
meratas fm̄ triplicē statū incipientiū qui
aialis est. pficiētiū qui rōnalis. pfectoruz
qui sp̄ualis iudicat fm̄ Berni. ad fratres d
monte dei. Stat⁹ impfectoz laguer amo/
re casto et diuino. qz p ipm̄ quodāmō inci/
pit decoqui et non absq; grauibus molestijs
ab innatoz vicioz scoria et rubigine pm̄
da. Sic erat q̄ dicebat. Aduero vos filie
bierusalē si inueneritis dilectū meū vt an/
nūcietis ei qz amore langueo. Etrursum.
Fulcite me florib⁹ stipate me mal' qz amo/
re langueo. Porro aia i statū pficiētiū/amo/
re iam mori. dum talib⁹ caret molestijs. id
circo dicta ē fortis vt mors dilectio. Deni
qz in statū pfectoroz aia post laguerē et mor/
tem/viuit amore quo viuebat apl's dices.
Vnuo ego iam nō ego. viuit in me christ⁹
Vide figurā in xp̄o. languit in passiōe.
mortu⁹ in tumulatōe. vixit in resurrectōe.
Sic semen humi lactū premis. alterat. de/
hinc mori. tandem in fructu viuifical. Sic
regina saba/dñ videre vult regē solomonē
prius vera in itinere. post hoc mori stu/
pore. nō enī erat prestupore vltra in ea spi/
ritus. iii. Reg. i. Demū viuit leticia et exul/
tatione iubilas et exultas Beati inq̄ viri
tui et beati servi tui. q. paral. ix. Supsūt
plurima que plixitatis odii subticere cō/
pellit. sed fungam̄ nūc. qui potius sanctos
sanctasq; oēs quoq; merces copiosa est in
celis nos allocutione blanda et amicā talis/
ter exhortari. Exultate charissimi. exulta/
te. Et ad nr̄am beatā societatē ppero saltu
virtutis occurrite. En assum⁹. En expecta/
mus. En. pm̄ptos cernitis. ferre petim⁹ au/
xiliū. cum orationib⁹ nostris ad deū. cum p/
tectionib⁹ erga rugientē inimicū. Fumus
qd̄ estis. nemo desperet. nemo excusatōes
querat in peccatis. Erat par in carne fragi/
litas. Similē hostiū rabie experti sumus
Quid aut̄. siquidem cor nr̄m et caro nr̄a ex/
ultauerūt in deū viuu et in vmbra alarum
suarū exultauim⁹. Adhesit anima post eū.
nos suscepit dextera eius et liberati sumus
Atq; eundē qui copiosa merces ē/inamis/
sibiliter attingim⁹. Idem vobis qui et no/
bis fuit auriliator/est dominus. Idē triū/
phus repromitti. similis merces si exulta/
tes in deo exultaueritis/reseruat. Vnuz si
mercedis premiū placet. non terreat labor
certaminū. Unusquisq; enim xp̄ia; mer/
cedem accipiet fm̄ laborem suum. Qd̄ si
LL

Sermo factus in solennitate

ab eis villa fictione nos amatis et amantes honoratis. nostrū diligite & sortiū. nostra vota cōplete et vehemēs qđ de vestra salu te gaudium capim⁹ frustrare nolite. ¶ Si geat tamē aliquādō imo et pudeat tot dura aspera et horrida p̄ pituris quotidie p̄peri et p̄ insano amore mortaliū tam indigne cōtumeliose⁹ torqueri ut indign⁹ pereat. ad n̄m vero tam iocundū tam amabi le serenū et desiderabile & sortiu⁹ lenti⁹ aut languidis vel emortuis affectib⁹ aspirare. Et nequaq⁹ ardua infracta⁹ cervice ad horā brevis eratis. Exultate ut in ppetuū cōregnetis ubi tamen merces v̄ra copiosa est in celis. ¶ Si hec et hīmōi insonaret mō nostris aurib⁹ illa felix beator⁹ concio. illa supna sanctorū ecclesia (o doctissimi et sapientes viri) quid agerem⁹ quid cuperem⁹ quo pacto estuarem⁹. quis nostrū est qđ nō totus exultaret? Quis hoc audiēs/nō eru besceret putrescere iacēs i peccatis? Quis nō potius aslurgeret saliens et exultans in deu⁹ viuu⁹ qm̄ copiosa merces est in celis? ¶ Hibilomin⁹ si nō in infidelitate obscur duerim⁹ sic dicūt sic vocāt. sic acclamātes alliciūt. Obtemperem⁹ igit⁹ vocantib⁹ amicis. et talib⁹ amicis. ut ad celestes nuptias inuitātes verecūda repulsa nequaq⁹ p̄sum damus. nō reiſiam⁹ oblatam vltro merce dem. dū licet et temp⁹ est. sed exultemus toto conatu mētis ubi nostra merces copiosa est in celis. quod ipē cōcedere dignetur rex regū et domin⁹ dominantiū qui est sanctorū suorum copiosa merces. Amen.

Sequitur alius sermo fact⁹ i solēnitate oīm sanctor⁹. ab eodē

Tidens ih̄s turbas. ascendit in monte Math. v. c. Doctissimi ac sapientes viri talis rāta⁹ est diei bu⁹ celebritas. ut in collaudatione bu⁹ abū dantia magis labore⁹ qđ inopia. Eteni viarū simul occurrētū multiplicitas/viatorem qn̄q⁹ turbat amplius. qđ p̄moueat. verūq⁹ fit illud decepti amantis apud Ha sonez. Inopem me copia fecit. Si enī vñ aut alter sancto⁹ famabiliz⁹ omni laude humana superior esse ab eloquentissimis viris sepe cōfessus est. meus sermo qualis erit que p̄conia nō vnius aut paucor⁹ sed omniū cōplectat. Adde qđ hic vberima et longe varia loquēdi materia suppedit. Tū

de ciuitate supna. de qua glorioſa dicta sūt Tum de p̄mio beator⁹. tam essentiali: qđ substanciali in aīa. et p̄substanciali in corpore et actuali in vtrisq⁹. Deniq⁹ de virtutibus omnib⁹. de donis. de beatitudinib⁹ alijsq⁹ ornamentiſ. quib⁹ sancti tui in gloria nunc triūphantēs. et oīm in vita agonisantes pditi sunt et fuerūt. Qd si oīa nūc dicere vno. incidāq⁹ in illud. Dia qui dicit. nihil dicit. Propterea vnu tñmodo. quod isto sermone dici. illud penitus in exemplū res linqui nūc aggrediar. illius auxiliū/i quaz velut in monte Jesus descendēdo p̄ mari am matrē ascendit. implorātcs. p̄sentem⁹ illi aue angelicu⁹ Aue tc. ¶ Videntis ih̄s turbas tc. Obscero doctissimi et sapientes viri. Omittam⁹ interim corticē lralis mai terie et interiora mysteria penetrantes/ verba hec n̄rō p̄posito coaptam⁹. ut in primis neminē cōturbet. qđ de ih̄u solo/verba hec contexta sunt. qm̄ tanta est capitū mēbro rūq⁹ cōnexio. ut qđ de capite xp̄o dicit/ dicitur et de quolibet sancto⁹. qđ vidēs turbas ascendit in monte. Sed quo ascensiū. et ad quē montē. Ascensus iste non pedib⁹ cor poris sed p̄is affectib⁹ atq⁹ virtutib⁹ perficitur. De quali ascensione loquif ad deu⁹ prophebra Beatus i inquir homo cuius est auxiliū a te. ascensiones in corde suo dispo sitūt in val. la. in lo. qu. pos. Porro mons iste ad quē ascendit/mons syon est. mons coagulatus. mons pinguis. in quo bene placitūt est deo habitare. iuxta illud qđ ibi dem subinfer. Eteni benedictionē dabit legislator. ibunt de virtute in vir. vi. de. de. in syon. Leterū a turbis secedere conuenit alia iuxta numerū septem beatitudinū in euangelio bōdierne celebriteris. enumera tarum. Postq⁹ veniat anima ad deū et ad montem sanctu⁹ eius. nunc in spe per spe culum et enigma. tandem in re per nudam perspicuāq⁹ visionem. ¶ Et in hīmōi qua licung deductione. nunc ad nostrā ethor tationem. nunc pro sanctoru⁹ collaudatio ne. versabili sermo noster. Et qđ uicus in genere sit ascensus in deū. et in montem sanctu⁹ eius. quem ascensum Aug⁹. posuit amorem. vsc⁹ ad contemptū sui. sicut ecōtra amor sui vsc⁹ ad cōtemptū dei. mergit in infernū. Hibilomin⁹ septuplex hic ascensus in specie numerat. quasi totidem gradus mystice Jacob scale. ubi sunt angeli

D ascendentes et descendentes. et dñs innixus
scale Ben. ccviii. **P**rimus gradus vel primus
ascensus est a turba rerum istarum sensibilius
diuitiarum mundanarum. Quem facit paup
eritas spiritus. Beati inquit pauperes spiri
tu quoniam ipsoz est regnum celorum. Et tem
nens itaq; anima deuota tempore copias
aurum et argentum cum suis sequelis. eas
dem/contempnui suo sibiq; subiecit. subie
ctaq; pedibus humilis affectionis calcat.
et clacatis dominatur. Si quidez ita figu
raliter promittit dominus per Moyse:
Omnis locum quem calcauit pes vester. vester
erit. Pedem intellige affectionem. Hinc fit
ut anima in sursum altius erigitur/velut su
per aggerem grandez constituta et celestis mo
tis cacumen iam reddi proximior. Et ad
uerso viri diuitiarum eis misero modo sup
pedantur quoniam turba hominum rerum terrestrium
sicut onus graue per cupiditatis molam gra
uatur super eos. Propterea diuitie sunt tali
anime/tanquam mola asinaria ad collum suspe
sa quoniam monte ascendere retorquet in profundum.
quoniam modum de sauro sisiphi poetica est fi
ctio. Hinc apostolica vox clamat qui: volvit di
uites fieri. incidunt in laqueum diaboli/et ten
tationes. et desideria multa nocuia et iniuria
que mergunt hominem in inferitum. i. ad
Tim. vi. Hunc ergo in monte contemplatio
nis celestis scandere satage. tutius est crede
mibi. ut paupertate spiritus arripias. levem expe
ditam et libera. Per hanc enim ascendet christus
in monte tecum. **S**ecunda turba est homi
num. qui plerique contumelias. molestationis
bus. et iniuriis et alijs mille modis. impe
diunt ascensum in monte. quoniam ut anima
santa ipsos transfiliat necesse est. Hunc
vero saltum et ascensum operat secunda beatitu
do mititatis seu mansuetudinis. Mxitatis
quippe erigit hoies super hoies. ut nihil eis
turbationis inferre valeat. nihil lesionis.
quin potius ab his oppressionibus per iniuri
as. per molestias. sursum magis impellitur.
et sicut arca noe. crescentibus rindis tribu
lationum. sublimius accollit et tandem fortius
ascendit in monte. **T**ertia turba. est tur
ba passionum et originali somite in hoc mo
ribido corpe scatentium. quoniam modum spes
metus. meror. gaudium et silia. O turbam tur
bulentissimam. turbam nostra omnia miseris
modis turbavit. turbam deuiciam cum omnibus.
tum pricipue adolescentibus infestam et
teda eos colluione sordidante. Hactur;

bam egredi non aliter facile est quam per tertiam
beatitudinem. qua dictum est: Beati qui lugent
quoniam ipsi consolabuntur. Cur ita lugere necesse
est: quod certe nisi per letum exoneretur. lauetur et
purget sensualitas a malis cupiditatibus in
tronascientibus. ex putrida corruptione. nisi in
super diluvio aqua. taliter summa gastra tur
ba egyptiaca virtus. festis sensualis phar
ao cum curribus et equitibus suis. aia israelitis
cam sursum nitentem. prebeat. prebeat
circumligat funibus peccatorum. circumligata quoniam
trahit. et turbat in damnationis abyssum.
Tunc veraciter exclamare potest miserabilis
aia talis. Quoniam iniqtates mee supergredi
se sunt caput meum. Et rursus. Intrauerunt
aque tecum. Tanto ergo discrimini. quale pro
nabit remedium: ut quis lucet et lachryme. Ad
quid ita: ut reducatis aquas maris. aqua scilicet
amare penitentie super egyptios sensualita
tes/ascendet aia per desertum huius infelicitatis.
in terra promissionis et in monte dei Jacob.
Sed aie tali: unde lucet et lachryme: Unde
diq; et abunde. Recogitet aia talis vehementer
perfundere atque frequenter statum suum. perditio
nem suum. suum quoniam finem. Judicet quoniam
dens in consiliis super filios hominum. penset quoniam
incerta sunt super ipsorum diuine seueritatis seu
misericordie iudicia. Clamer pinde cum Anselmo.
Heu ubi sursum et ubi non sursum queybi futu
ra sursum nescio. Ponat assidue coram oculis in
lumine fidei quamcumque si recte viserit mer
ces manet in celis. Sinatur quoniam horredo ad
dicenda est supplicio. Tunc lugebitur. et lugescit
ab oib; voluptatum illecebrorum. turbis irri
dentibus semet absoluere. et ascendet in montem.
Et quidem triplices isti prioris gradus vel
ascensus scale nostre euangelice quibus ascendit in
montem respiciunt incipientes. et in ipso Abraham
figurati sunt de quod habebat Ben. vii. Ego
dederem te terra tua. ecce ascensus vel egressus a
turba opus terrena. quod ad primam beatitudinem.
Et de cognatione tua. ecce ascensus et tur
ba hominum. quod cognati sunt et affines. quod ad secundam
beatitudinem. Et de domo patris tui. ecce
ascensus super sensus proprios corporales et suarum
turba passionum. Quid enim congruentem significat
hunc dominum patrem quoniam et tubernum proprium corporis.
Ecce quod ad tertiam beatitudinem. **S**ubtile
quoniam gradus et ille est quartus. decet ipsos perfici
tes. ubi aia seipsum quodammodo exit. dum proprias
affectiones. modis. tanquam turbas aliquas inti
mas deserit. hunc quoniam beatitudinem. quoniam esurii
es sitisque iusticie. per hanc autem affectum modum

R

LL 2

Berino factus in solennitate

deposito, nō iam querit q̄ sua sunt sed affectione iusticie tota succedit. et ipius esurie sitis contrabīt in sublimi⁹ montis. Quo pacto, sic ipa anima elevata triplici gradu priori⁹ superat turbas predictas. Sed ad huc q̄ longe sit ab illa iusticia beator⁹ recognitat q̄ impar existit tali⁹ dignitate rāteos retributionū gratiatū ⁊ laudū. qualē ⁊ qn⁹ tum merek apud se creator suus, reparator suus, pector suus ⁊ salvator suus. Deniq̄ agnoscens impfectū suū, iam nō in se manet sed deficit a se, ⁊ in salutare dei consen dit cum ppheta dicens. Deficit caro mea ⁊ cor meū deus cordis mei ⁊ pars mea de⁹ ī eternū. Ita anima deficiendo a se ⁊ sublevata supra se, liberi⁹ in montem ascēdit.

Dmirabil fortassis aliquis, si iam vltra quippiā anima haber qd̄ deserat ⁊ ascēdat sublimi⁹ in montē. Ecce translūtū turbam rex materialiū extra se p̄ primā beatitudinē. Exiuit turbā hominū iuxta se per scdaz. Abducit se a turba passionum infra corpus p̄p̄riū, per tertiam. Deseruit tandem intra se innataz affectionū, per quartā. Turbe alie, quales relique sunt, ampli⁹ sunt n̄i mirū turbe ciuiū supnoz sub triplici hierarchia coordinatoz, turbe pulcerime et a priorib⁹ longe dissimiles trāscēde. Ipsi enī sunt custodes ciuitatis, quos aīa denota querens sponsuz/paululū cū ptransisset inuenit quem diligebat. Itaq̄ nisi relicta hac triplici turba, nō puenit ad supremū cacumen montis nostri, in quo de⁹ est iniuxus scale mystice, que dicta est, ⁊ vbi aīa tute requiescit in monte sancto dñi. Hi tri pllices ascēsus sunt pfectoz atq̄ purgatissimoz, quales fuerū sancti nr̄i dū viuerent et multo feliciter tales nūc sunt in gloria vbi s̄m dictū Greg, ipi in deū nō solū ascēdit, sed in eo currut.

Sunt plane in trinitate (quātūz dicere fas ē) tres pfectariū aīarū ascēsus, cōformiter ad tria appropria psonis iuxta tres nouissimas beatitudines quib⁹ ascendit in montē supremū. Primi⁹ ascēsus est misericordissimi amoris i sp̄is ritus sancto. qualiter exultauit id est extra se saltauit ⁊ ascēdit xp̄s, in spiritu sancto. Luce, ⁊ pterea beati misericordes qz misericordia que spiritu sancto p̄p̄ria est conse quuntur. Et hic ptransit turba seraphin.

Scđm ascēsum intelligo, purissime ⁊ mū dissimilis cognitionis in filio, in quē credētes (in q̄ petrus) exultabitis leticia in enar

rabilī Idcirco beati mūdo corde, qm̄ ipst̄ deū videbūt, ⁊ hic ptransit turba cherubin. In tertio ascēsu est pacatissima ⁊ impigritabilis quies in ipo patris secretissimo al tissimoc⁹ refugio. Hā beati pacifici, qm̄ filii dei vocabunt. Si aut̄ filii ⁊ heredes, b̄ redes quidē dei, ⁊ in eius adiutorio habi stantes, ppter qd̄ in pace fit loc⁹ eoꝝ, ⁊ exclaimat aīa quelibet talis cum ppheta, in pace in id ipm̄ dormiā ⁊ requiescā, ⁊ hic ascēdit supra tertia turbā que est thronoz. **S**ic igit̄ declaratū est, ⁊ supficiali quodā trans cursu deductū est (doctissimi ⁊ sapientes vi rī) quib⁹ gradib⁹, quo re ascēsu, iuxta septē plūcē beatitudinē quilibet sanctoz exempli plo xp̄i, vidēs turbas, ascēdit in montem qd̄ fuit thema.

Sup̄ sunt plurima q̄ eti am ip̄e dictrauerā, p̄sertim de ascēsu in mō tem ptemplarōis, sed breuitatis amor me retrahit, cogitz v̄ p̄suasione oratoria, ⁊ exhortatoria, ad ascēsum supne felicitatis fia niaq̄ qd̄ ceptū est. **O**ro. **V**enite obsecro sapientes ⁊ doctissimi viri, venite iuuenes et p̄uili, senes cū iuniorib⁹, venite exultez mōs dñi, venite ascēdam⁹ in montē, v̄t ex emplo loth, saluos nos ibidē faciamus, fugiam⁹ ō citius a loco horroris ⁊ vaste solitudinis ad locū vberrimū, a carcere fetulēto ad regnū spēcididissimū, ab exilio durissimo ⁊ lucru osissimo, ad p̄riaz suauissimā a pcelloso mari ad portū tranquillū. Ab oīb⁹ deniq̄ miseriaz erūtarūq̄ circūstres pentib⁹ turbis, ad beatitudinis mōrē, vbi stat⁹ est oīm bonoz aggregatōe pfectus, p̄cesserūt sancti pcelli ⁊ xp̄s, q̄ nos subsecuturos p̄stolat. **T**ollam⁹ quicqđ ascēsu ob stat, recedam⁹ p̄cipue a circūfluis terrena rū curaz ⁊ anxietatū turbis. Ille nos p̄mit⁹ ⁊ p̄ssos attērūt, p̄ssosq̄ ⁊ attritos funditus via p̄sternūt. Si spēdissimas opes si voluptates iocundissimas si gl̄iosos bo noz nūculos, si p̄clarā deniq̄ sapiam⁹ feliciter stabiliterq̄ adipisci satagim⁹, ascenden dū est ī montē. Fallit p̄ certo despit ⁊ iniuit, q̄s̄q̄ inter infirmas rerū caducaz turbas, ista se habiturū sperauit, vbi q̄cqd̄ ē/ egenū ē, anxiū ē, mobile, fluidū, ⁊ nulla stabilitate subnixū. En p̄ q̄ q̄tidiana, tot expi mēta sic se b̄re iudicat, ita v̄t iudicatis nō dubito.

Qual' ergo miseria q̄rūdā mīhi similiū, q̄nta infelicitas ⁊ q̄nta dementia/ aliorib⁹ sciēter agi, ⁊ i egestate dīnitias/ in mesticia voluptates, in dedecore gloriā, i

stulticia sapientiā/in flūxibilitate denuam sperare stabilitatē. **V**it quid fabricam⁹ nobis montes nescio q̄s vmbrailes atq; fantas̄cos vicioꝝ. nūc in elatione. nūc in crudelitate. nūc in enormi fluxu voluptas teoꝝ & similibꝝ. Nonne mōtes h̄mōi. sūt mōtes gelboe maledicti supra quos neḡros diuine gr̄e. neḡ pluuiia virtuose cōsolatio nis descendit. Aut si verius loquimur. hi mōtes nō mōtes sunt. sed valles tētērime p̄cipites & lubrice. quibꝝ innitētes dilabū tur in abyſſis. absorbēturq; & v̄get super eos puteos os suū. **E**xurgam⁹ tandem lībertate tota spūs. ascēdamus in montē so ciētatis beatorꝝ. disponam⁹ ascēsiones in corde nostro p̄ gradus beatitudinū p̄mis̄ sarum. de paupr̄ate spūs in militatē. d̄ hac in luctū. de luctu in esuriē sc̄imq; iusticie. de hac in misericordiā. de ipa in mundiciā cordis. & tandem intrem⁹ pacē que exuperat omnē sensuꝝ. & in qua si ḡpleamur. cōsistit humana felicitas p̄m deductionē Aug. no no d̄ ci. dei. **O** vere felices sancti. sancte q̄s omnes. quoꝝ celebricas agit. felices in quam qui securi iam & vndiq; pacifici habitan in tabernaculo dñi. & requiescūt in monte sancto eius. nō iam formidat laq;os temptationū v̄biliter expāsos. nō seuas irruentū hostium insidias. nullis mōdenſ p̄scientiaꝝ & aculeis. nulla v̄runq; infamia. nō tristes metuūt senectutē. omnia deniq; inter eos serena pacataq; p̄sistunt. **E**t o tandem qui tales estis eterna pace frumentes nos p̄i⁹ nūc oculis miseris quesum⁹ cer nite terras. Et si nihil patimini. cōpati mīfias est. Lōpatimini nobis ecclibꝝ gemen tibus & flentibus in hac lacrimarum valle. Lōprimūt ecce nos vndiq; hostiles ma lignantū turbe. cōculcat. lacerat. obruunt et in carcerē detrudunt. Jam omne caput languidū. & omne cor merens. a planta pe dis v̄sc ad verticē capitū. nō est in ecclia hac sanitas. In illa heu dixerim ecclia cuius fundamēta sunt in vobis montibꝝ sāctis. qm̄ vestro sanguine. vestrac̄ morte cōsecratis. dilatatis. roboratis. eam quam nunc heu immunitā cernitis misericordia et merito qm̄ fede laceratā crudeliter decisam similiter cōculcatā asp̄icitis. vt huma ni spes auxiliū iam nulla sit. p̄terea leua mus oculos nōros in vos montes vndeveyiat auxiliū nobis. Nam cū ignoram⁹ qd agere debeam⁹ hoc solū habem⁹ residui vt

oculos nōros ad dēū dirigamus. potuistis olim moribūdo corpe circūdati. mirabilia mirabiliter opari. tanq; habētes imperiū vite & mortis. tanq; insup̄ potētes in eo. q̄ vos cōfortabat xp̄s. nunq; abbreviata est potestas v̄ra nunq; charitas tepefacta. Absit h̄. poti⁹. Succurrите ḡ miserem̄. ferre subsidiū. Suscipite vos montes pacē populo. qz alh̄ qui suscipiat et eam p̄beant nō sunt. **E**t tu dñs rex ce loꝝ corona sanctoꝝ omniū. emitte lucē tu am & veritatē tuā. vt nos deducāt & adducānt in montē sanctū tuū. & in tabernacu la tua. in p̄senti p̄ fidem spem & gratiā. & in futuro per gloriam Amen.

Sequitur sermo factus in die naſinita

tis domini p̄ eūdem.

Terū caro factū est & habitauit in nobis Joh. i. Postulem⁹ fratres in cpo. vt verbū qd bodie caro factū est. illud in me p̄pheticum adimplat. dñs dabit verbū euāgelisantiō v̄tu te multa. qm̄ insipidū inane & inualidum erit verbū mei oris. si nō accipiat virtutez multam a verbo dei patris. Poterit aures carnis/strepit⁹ n̄fi f̄monis p̄cutere. sed in auribꝝ mētis nec fortiter sonabit. nec ī eas alte fixez descedet. si nō a verbo hoc/ sua z sonoritatē assumat & virtutē. Et hoc ipsuꝝ vt impetrem⁹ te nescio an glorificādā magis aut stupēdā verbi hui⁹ matrē inuocabim⁹. salutantes & verbis angelicis salutabim⁹. innocātes & dicentes Ave maria &c.

Verbū &c. Qm̄ triplicē verbi dñi natūritatē euāgelica hec cōtinet p̄ticula. ad sui p̄memorationē meū inflexit an i mū. q̄tin⁹ verbū creatū sentētiosuꝝ assumerē. q̄ deverbō in creato qd sentētiosissimū est. fueram locutur. **V**ides itaq; in passim provero bo q̄ nascit̄ dei fili⁹ ex paterno intellectu et naliter ideo verbū appellat. Asp̄icis q̄ ab vtero materno nascit̄ tp̄aluter. p̄terea dicit̄ caro factū est. Intueris postremo q̄ in cor de humano nascit̄ sp̄nālit. q̄z obre subiungitur. & habitauit ī nobis. **V**erbū. qd altius. qd immēsius. qd dñmini⁹. Nam dē erat verbū Joh. i. Caro factū est. qd humilius qd impoēti⁹. qd fragili⁹. qz ois caro feniū Eccl. viiiij. Habitauit ī nobis. qd amabili us qd iocūdi⁹ qd appetēti⁹. neq; enī ē nec fuit alia natio tā grādis. que habeat deos appropiātes sibi sicut adest nobis de⁹ noster Deut. viij. Verbū inq; caro factum

Sermo factus in solennitate

est. Verbum hoc immense est virtutis. non oia per ipsum facta sunt, et si que per eum facta non sunt eo ipso nulla prorsus sunt, quoniam sine ipso factum est nihil. Quo pacto igitur entitas complexe significativa tribuit, quoque aliquid nullum habuerunt aut habere potuerunt factio nis initium. eo ipso quasi insanies dicere audet manicheus a deo tenebrarum facta esse multa que de ipso non condidit, cum audiat quod per dei verbum oia facta sunt, et in psalmo. Verbo domini celi firmati sunt. et ad Hebreos. iii. portas oia verbo virtutis sue. ¶ Verbum hoc si ergo eternum est duratio, quod verbum quod erat in principio erat apud deum. Lumen et cors est propheta. In eternum dominus permanet verbum tuum. Verbum ergo istud non est quod per auras efflando diffundit, non quod in tabulis aut pellib[us] inscribitur, non denique quod aie irrationali in h[ab]esione nem innitit. Sed verbum est eternalitas a patre emanans, per quod pater dicit oia, in quo tantumque in verbo sententiosissimo et arte perfectissima omnium factorum/omniumque productibilius/ imago relucet. ¶ Verbum ideo solu[m]/quod sententiosissimum est et omnium expressuum, cui nec imaginarie quidem addi potest aliud verbum absque nugatione et superflua repetitio[n]. Id circa verbum hoc nullum aliud in diuinis producit verbum, ne in trinitate cadat nugatio, quippe est ipsum obiectum sufficiens adequatis et terminatis oem productibilitate verbis dividinis, non tam minime ob hoc potest quod per quod gignit, quod eadem prorsus ipsum est potentia cum patre qui gignit. ¶ Mira, perfecto et inexplicabilis natuitas, quoniam venerari potest et pia fide credi conuenit, quod curiosa verbis nostris penuria referari, persertim cum amplior et exactior de ea sermo aliud tempore expostulet, aliud locum alię linguam, aliud ingenium. ¶ Verbum ab hac ineffabili ac eterna generatōe ad temporalem qua dies hodiernus celebratur effectus est per agitatio[n]em, et quid euangelista subiungat audiamus. Verbum inquit caro factum est. Ecce quod ait apostolus ad Romanos. ix. Verbum abbreviatum fecit super terram. An non bene abbreviatum quod eternum tempore, omnipotens passibile, immensum incurabile effectum est, non tamen abbreviatum per diminutatis diminutionem, sed per suceptionem humanitatis et idiomatica coactionem. Verbum inquam caro factum est. Hoc nullus physis intelligere nullus concipere valuit, hoc docetur plato nescivit, hoc demostenes eloquens ignoravit. Fata Aug[ustus]. se in platonicis leguisse libris Iohannes hoce euange-

lium. In principio erat verbum recte, usque hanc ipsam particulam, et verbum caro factum est. Sed dum hic venit, calamitus suis stetit et in folio tantumque secreti mysterij istius ultra pregedi ausus non est. ¶ Verbum inquit caro factum est. Hic absque vello dubitatois scrupulo euangelista iohannes, insinuat christum esse deum, nec quocunque aperte dici potest, deus inquit erat verbum, et verbum caro factum est. Si quis non dum illustratus est et quoniam deus caro factus sit, non videt, non comprehendit, non iudicat, non intelligit. Procul scientias oes humanitatis adiuuetas et de mysterio huius natuitatis quod verbum caro factum est interrogat, sed aut nullam aut dubiam aut errorneam persistat response. ¶ Non video inquit grammatica qua ratione aut nomine impositione eternus habere incipiat durationis initium, immensus mensura, impassibilis passionem, omnipotens et immortalis impotentie mortalitatisque defecit. Si enim eternus est non habet initium, si autem initio careat eternus appellari meis ex regulis prohibetur. Interrogata super hoc logica, quoniam inquit hic tertius minus hoc, qui species specialissima est de pluribus specie et plus quam species differenter verificari contingit, utputa de sorte et deo. Hoc predicationis bilia mea, hoc predicationem non habet. Porro qualis sit predicationis deus est hoc, nisi aut per se sit aut per accidentem, non intuitor eam. Si per se dixeris, ergo vel necessaria vel simplicitate impossibile profiteri necessare est, ipsa vero non esse necessaria constat, impossibilis ergo dicenda. Et si predicationes hanc per accidens asserere malueris, monstrando quo pacto id fieri, cum neutrum extremitas in accidentium predicationem reponatur. Rhetorica persuasione suis astruit quod si mulier peperit, corrupta est, si genuit, a viro cognita est. ¶ Letentur arithmetica, ultra sua esse fateantur spicacitatem, quod in deo partium supponitur numerus, quod due in eodem superposito nature integre numerentur. ¶ Studi per geometriam, quantitatē maiorem corporis Christi, per alterā veteri virginalis clausi quantitatē, absque divisione pregedi, quoniam penetratiois possibilitatem non comprehendit. ¶ Musica nullos prius in terris angelicos cantus audiuerat, Aulicas habent loco suorum personarum et calculationum, nubes et stellationum vires, astronomia praedita. Quid de naturali phisica eloquar, ei ex parte naturae nullus ad habet prigerat ut absque viri semine puer formaret. Quid postremo de metaphysica quod deum nec partibile existere posse, nec compositum nec genuinum argumentis

y putat necessariis inclusisse. **S**ed fateamur magis et fratres in Christo charissimi / hoc esse propter naturalē inuestigatiois modū qd agit. Neqz enī potentia aut sapientia adeo coartem / vt infra angustos nre pscrutatoris limites posita; arbitremur. Miraris hanc natiuitatē fieri potuisse, natiuitatis hui⁹ effectricē potentia cōsidera. euolabit amiratio. Miraris tantā dei erga homines beniuolentiā: attēde qr si parvus amoris ignicul⁹ / in tortā ardua nos rapiat. quid de immēsi diuinī amoris fornace existimā dū putas? Ingēs quippe amor magnū dilectionis op⁹ flagitabat / quale fuit illud p qd verbū caro factū est. nō inqm q altera humana nature ps dicit. vt impi⁹ sensit a pollinaria. sed caro put totā integrāqz cōplectit humanitatē. Caro inqm factū. nō pueris de diuinitatis in carnē s̄z assumptō ne carnis ad suppositū. et vniōne qdā inef fabili et insolita q materiali tñ primior est nō q natura huāna ex diuino supposito fit materialit. aut in eo sit subiectiue. sed qr ab eo et in eo est suppositiue. **A**tuero nō iam qram⁹ quo aut a q sed ppter qd / verbū caro factū est. pfecto vt recōciliaretur caro. Plane inqt Bern. de⁹ iā nos despicer nō poterit. frater enī caro nra est. naturalē q p pe v̄sus habet / vt caro silēm sibi carnē dili gat. Iuxta illud Eccl. Qis caro ad silēz sibi p̄iūget. Hec est illa p̄iūctio. illa pac. illa p̄cordia. illa societas. que p̄ ipalē pacem fi gurata est in vniuerso orbe tūc habitantē. qm insup p̄phetauerat psal. dicens. Orieſt in dieb⁹ ei⁹ iusticia et abundātia pacis. Inde est iocūdissimū illud et omni armonicarū modulationū suauitate prestati⁹ angelicū carmē. gloria in altissimis deo et in tra pax hoib⁹ bone voluntatis. Et heu qd nō bone voluntatis esse p̄iūcimur / q scismatib⁹ vndiqz et yndiqz dissensib⁹ agitamus. **V**er bū inqm caro factū est cur ita: q̄tū videlicet ad ipm⁹ ois caro veiat vt videat ois ca ro / salutare dei. vt dicat qlibet glabūdavo ce cū p̄pha. Cor meū et caro mea exultaue rūtū deum viuū. Corruperat itaqz ois ca ro viam suā. Ben. vi. ppterera p carne incor ruptā sanare decreuit. **N**ec alia veniēdi causa fuit fm arrestatōes sanctoz q̄s omitto. q̄ peccatores saluos facere. Neqz enī cā incarnatiois fuit pfectio vniuersi. nō crea turaz in deū reductio. nō manuductio ad capelcēdū trinitatis mysterii. n̄ alieb̄mōi

cause / a quibusdā curiose forsan magis q̄ pie aut fideliter assignate. s̄z vnicā incarna tionis aut p̄cipua rō fuit carnis nre pur gatio. **O** glorificanda p̄sus dei caro q̄ originalē ab omni carne sufficiēter diluit corruptōez. Mirus hic amor. pietas exi mia. Erubescat iā hoib⁹ caro peccatoroz sor dib⁹ inqnari. p̄ qua verbū caro factū ē. qn etiā benedicat ois caro nomini sancto ei⁹. Et quō benedicat: Utqz pie sancteqz vis uendo et sp̄urcissima carnaliū libidinū in quinamēta declinādo. Qd qui egerit secu ra mente illā decantabit pphete vocē. caro mea req̄escit in spe. Felix sp̄es. sed req̄es lō ge felicior. quā nec in futuro nec in pñti q dem adipiscit caro que in brutalē carnem degenerat p̄ qua (adeo enī eam charam ba buit) verbū caro factū est. **D**enes me est q̄ multo plurima de hoc scđe natiuitatis m̄ysterio dici possunt. imo discussioni vltro sese offerūt et ingerūt. quib⁹ p̄tergredīs (nec enī aut potestas aut volūtas est oia. p sequi) ad tertiam xp̄i in cordib⁹ nr̄is sp̄ualez natiuitatē me trāffero. **E**t quēadmodū pri ma natiuitas est a nobis colenda et deside randa. qr ex eius visione beati erim⁹ cū an gelis. Et scđa est nobis celebrāda qr p̄ illā visitati sum⁹ in terris. **S**ic tercia est a nob̄ eligenda et p̄curāda. qr ex illius fecūditate/ amici erimus et affines diuinitatis. Neqz enī aliud est dei filiū sp̄ualiter gigni vel na sci in cordib⁹ nr̄is. q̄s eū tanqz sp̄ualē amicūm adiutorē p̄tectorēz et viuificatorē/ in anima nra nouiter suscipe et inhabitatorē possidere. **E**t ne absonū tibi forte videatur q̄ deū nr̄is in cordib⁹ gigni dico/ quā si illius matres existamus/ audi ipm qui Math. xij. ait. Quicūqz fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est/ ip̄e meus frater et soror et mater est. Totiens nāqz aīa velut mater in se deū p̄turit. quoties p̄ mādato rum suoꝝ obseruatōez/ ad grāz eius redit. **O**p̄āda pfecto et totis desiderioz nisib⁹ bus affectāda talis natiuitatis. Siquidē et a carnali et scđa natiuitate sp̄ualē hāc se creueris. sp̄ualis eligibilior etiā marie fuit q̄ carnalis. **V**erū qd faciem⁹ cū nat⁹ no bis fuerit et habitauerit in nobis. Non ex pellem⁹ quidē sed sedulū eidē exhibebim⁹ officiū. q̄si ad nos putem⁹ p̄rem de puero hoc dicere qd de puero moysē filia pharao nis dixisse legit Exo. ii. Accipe puerū istū et nutri mibi. Ego dabo tibi mercedē tuā.

Bermon factus dominicā

et quā mercede; sane vitā eternā. **I**taque
pūl iste ut alioꝝ vsus reçrit septē tracte
tur obsequijs. Ad hoc vero qđlibet septē
obsequor debita ḡgrūrate p̄stādū. totidē
assumēde sunt nutrices t̄ virginitate t̄ dū
ligētia t̄ sagacitatem p̄cellētes. Primo iuol
nend' ē. scđo reclinād'. tertio custodiēdus
quarto leuād'. q̄nto balneād'. sexto pascē
dus. t̄ deinde alio portād' vel baiulādus.
Puritas. charitas. tanqllūg. deuotio. pie
tas. miscdia. obedientia. **I**nvoluit pri
mo puerū ih̄m pānis mūdis. t̄ feruido la
crimariū liciuio lotis. ip̄a puritas. q̄ ex p̄tri
tione p̄fessioneq̄ gignit iusticiā. Quippe
notū est puerū hūc lordidis in pānis q̄dce
renō posse iuxta illud In maluolā aiām
rc. Quāobrē dicit cū psal. Lauabo p̄ sin
gulas noctes lectū meū rc. De vero lacri
medū p̄ cineres peccatorꝝ t̄ p̄ austex ama
re recordatōis saccū colare sunt: efficacissi
mū ad mūdificatōez mētis liciuū efficiūt
Debinc ad puerū in cunabulis reclinā
dū offert se nutrit scđa q̄ charitatis nomē
habet ad quā spectat illa primo cantorū
vox fascicul' mirrhe dilect' meus mibi in
ter vbera mea ḡmorabit. **R**eclinari por
ro ad custodiā pueri necessaria ē nutrit ter
tia que trāquillitatis vocabulo dicēt a ma
lorū negociorꝝ fragore t̄ a litiuꝝ strepitibꝝ
hūc sedule puerū custodit. t̄ dū alijs vehe
mentior terrenarū curaꝝ clamor insonue
rit illud abner. i. Regū. xxvi. fortiter excla
mat quis es tu q̄ clamas t̄ inqeras regem.
Suos insup seruulos q̄s sensuū noīe ap
pellamus. iterū t̄ iterū monere nō cessat
ab omni nocuioꝝ incursu pueri būi lectu
lum custodian. negligētibꝝ aut̄ mināti ins
crepatōe atrociter impropat dices illō qđ
ibidē in dauid psona subdit. Vbiuit dñs fi
lij mortis estis vos q̄ non custoditis dñm
vrm regē xp̄m dñi. **S**ubinde post dor
mitiōne leuādus est puer. Hoc obsequiū
p̄stabit quarta nutrita sancta meditatio. q̄
totiē puerū hūc excitat. quotiēs horolo
gium amoris suo pondere ceciderit atq̄
pulsauerit dicitq̄ exurge q̄re dormis dñe
exurge t̄ ne repellas in fūe. Ipm vero exci
tatum euoluit t̄ pānos explicat quibꝝ ille
induī qui est amict' lumine sic ut vestime
to. Pāni aut̄ isti quid aliud sunt. q̄s sue di
uinitatis suorsiq̄ secretorꝝ arcana myste
ria. que euoluitur dū pia fide p̄siderant in
star psal. dicēn. Reuela oculos rc. **P**ost

modū pueri hñi balneuz p̄parat q̄nta nūs
trit sc̄z pietas. hec intiēs sanctā meditatiō
nē q̄ puerū excitatuit. q̄ excitatū explicavit
q̄ explicatiū suauiter allocuta. currit spē ad
fontē p̄punctiōis i uno p̄ij cordis sūi. Aia
inq̄ mea liqfacta ē vt dilect' me locū est
mibi. Et iterū factū ē cor meū tāq̄ cera li
quesces in medio ventris mei. Hac ex aq̄
suauissimū efficit puerō ih̄u balneū. q̄r nō
p̄ cineres peccatorꝝ vt in p̄tritōe trālit. sed
de ip̄o p̄pūctōis fonte pura nitēs imp̄mis
xtaq̄ haurit. Ampli' sexto necesse ēt p̄
uer taliter lot' p̄ascat. Opus h̄a miscdia q̄
viscerosissima nutritx ē adimplef. dū mem
bra ei reficit. p̄sertim pane sp̄ualis doctrie
qđ est verbū dei. cūdē insup dulciū sermo
nū lacte ab vberibꝝ māsuetudis eliq̄t pos
tat. cui puer arridēs. Esuriui inq̄ t̄ dedisti
mibi māducare. t̄ rursum. fau' distillās la
bia tua mel t̄ lac sub lingua tua. **P**ostre
mo puer nř ih̄s baiulād' siue gestād' est iu
sta illud apli. glorificate t̄ portate deuū in
corde v̄ro. Hoc ip̄m p̄stabit obsequiū septi
ma nutrit yideliz obedientia imitabiturꝝ.
Hoemī exēplū de q̄ Ruih. iii. scriptū ē. q̄
susceptū puerū posuit in sinu suo. t̄ nutrit
cis ac gerule fungebat officio. Et bñ dicit
posuit in sinu suo. nec enī retro aut̄ p̄ cor
ih̄s q̄si sarcina īuis ih̄s suis i p̄ceptis ferē
d' ē. s̄ i āteriori sinu. t̄ ad cor in bone ope
rationis brachia amore stringēd' ē. Inde
est illa ip̄i postulatio i cāticis cāticorꝝ. vi.
pone me vt signaculū sup cor tuū. t̄ sic sig
culū sup brachii dexter. Atq̄ sumopeſū
macq̄ solitudinē t̄ studio nutrit h̄ obedientia
p̄cavere debz. ne i via mādatoꝝ dei off
fendat ad lapidē i obedientie pedē suū. alio
q̄n puer casus īmineret. t̄ nob̄tali crimi
nis allisiōe sp̄ualit moreref. Audistis ma
gistris frēs i xp̄o charissimi q̄lit puerꝝ ih̄m
in nob̄ p̄ dei ḡfaz sp̄ualit hodie natū t̄ iha
bitatē iuolure d̄z puritas. iuolūnū reclias
re caritas. recliatuz custodire trāqllitas. de
binc meditatio ip̄m excitat. pietas lauat.
miscdia cibat obedientia gestat. q̄bꝝ ih̄s quē
admodū p̄missuz ē solert diligētēs exhi
bit. pficit i habitaclo cordis nři puer ih̄s/
tā etate q̄s sapiētia. corā deo t̄ hoibꝝ. donec
crescat ad mēsurā verbi p̄fecti. Ubi tūc ba
bitabit in nobis nō p̄ fidē tantūmō t̄ grā
tiā. vt p̄t in p̄nti vita. s̄ p̄ gliaz ūsumatāz.
quā nobis p̄stare dignet verbū bodie caro
factū. dñs nōster ih̄s p̄ps Amen.

Sermo facit p̄ est de dñica in lxx. **V**i
ccclxxviiij. crastino vincentij.

Misi illos in vineā suā **D**at. ix.
Re. d. p. ac m̄grī: missus ego ad
vos q̄ venustissimā hāc parisiē.
ȳnūversitatē vineā. bonis arti/
bus excolitis. quā tu d̄ optime de egypto
trāstulisti. q̄ extēdit palmites suos a mari
v̄sq̄ ad mare rc. **M**issus inq̄m vīnū p̄di/
catōis exprimere ybi illō bauriā vī eliciā
vix habeo. Ita ei hodie p̄clar̄ ille i pr̄mis
et absq̄ dubitatōe doctissim⁹ viticola n̄ p̄
ceptor me⁹ a puero et doctor. cū reuerētissi/
ma auctoritate rememorād⁹ sp̄ mibi. Ille
inq̄m thematis n̄ri verba q̄li totidē pres/
grauidos diuine scripture racemos/ p̄ stu/
dij torcular tāta virtute q̄ possit et vīnū ad
monitōis p̄feruidū tā acrit nec min⁹ abū/
dāter exp̄slit. vt nil mibi p̄ter folliclos ina/
nes p̄ter acinos et nescio q̄s vīni iopes re/
liquias dimissuz videat. Introduce⁹ tñ at
q̄ missus nec retro pedē vertere nec imp̄z
tib⁹ nō obseq̄ possuz. Propterea cuž Iesu
syrach sui libri ca. xx. quasi q̄ colligit acis/
nos p̄ vindemiatores/ et ip̄e spau. **E**go
itaq̄ tāti vindemiatoris inherēs. granar̄l
q̄ neglexit vel sc̄ies p̄terit. vel liberalit̄ des/
dit/ recolligā. et vīnū vīnātā efficat q̄ ru/
de. et indigestū eliciēs. in vīla aurū vītarū
meliori vīiq̄ imbui digna/trāfundā. illa
pri⁹ exorata et i auxiliū accersita/ que absq̄
scissura virginalis terre. vītē verā parturit.
ad quā recurrētes. dic. Ave maria. **M**isit rc.
Parabolicā dñi vineā. eccliaz figura/
re/nemo besitat. q̄ aut hodiernū legit euā/
gelīū. aut matutino f̄moni p̄ns fuit. Vl̄x
expositō h̄ nō adeo aut auara aut solitaria
est. vt alia. prius excludat. Quā plures n̄/
pe vineas mysticas/ scripture loq̄t. q̄bus
omissis ad p̄ns tñ duas introibo. Vineā
sc̄z mētis humane. de q̄ Lan. vīh. Vineā
mea corā me ē. Vineā insup̄ sacre sapie. de
qua ad līaz Eccl. xxiiij. Ego q̄li vītis fru/
ctificau. **I**tas iō vineas p̄mixi. q̄ heu/
tra sine altera excoli feliciter possit. Qd̄ ne
q̄s false dictū arbitret̄/ audiat. absq̄ sapia/
aīe vītē destrui. Trāsimi (inq̄t sapic̄) p̄ vi/
neā viri stulti. i. sapia carētis. Credis for/
te q̄ pulcrā rep̄pererit. Audi q̄d sequit̄. Et
ecce totū inq̄t repleuerāt vītice et vepres. s̄z
et maceria lapidū destructa erat. puer. xxiiij
In vītīca daf̄ intelligi mētis adūstio q̄s vo/
luptas īgerit In spinis p̄ctuosa. lacerosa

vīcerosa. et dolorosa mētis p̄uctō. quā cupi/
ditas pturit. in destructis plagi ī destruēta
maceria. ruinosa mētis clausio q̄s ociositas
op̄at. Sapiaz vō n̄ nisi ī bona et bñ īstitu/
ta aīa repre posse. apte mōstrat illō Sap̄.
i. In malinolā aīaz n̄ intr. sap. nec. h. ī cor/
pec. subditō. Pie āt agētib⁹ dedit sapiam:
Eccl. iii. **H**āc i ḡt vineā duplēcē nūc in
trogressus. excolēdā eē suadebo. p̄ntē colla/
tiūculā sub trib⁹ psuasorijs ōrōnib⁹ absol/
uēs. Est siqdē gen⁹ h̄ dicēdi/ vēhemēt⁹ atz
p̄citāt⁹. qd̄ q̄li aliq̄b⁹ verbor̄ stimul⁹/ mē/
tes penetrat. et vītis eas facul⁹ accēdit ad vī/
tūtē. P̄ua ōf̄ psuasiua erit. de vinea spūa/
li n̄rē mētis vt ad eā p̄rio mane ī surgam⁹.
Scda erit de eadē vt eā ipaz debite excola/
m⁹. Tertia erit de vinea sapie vt eā diligas/
m⁹. Auditores āt vos beniūolos h̄rē pres/
cor. et h̄ a vīa būanitātē et clemētia ipetra/
tū sperās icipio. **A**dlestote optimi adole/
scētes. et sumi p̄fissimilias iūssione credul⁹
aurib⁹ attēdite. Ite vos i vineā. Ite. curris/
te. rūp̄ite moras oēs. Qm̄ vt nālo ait. La/
bit occulē fallīq̄ volubil⁹ eras et nibilest.
ānis veloci⁹. Tragīc̄ q̄z seneca. Properat
cursu vita citato volucriḡ die. Rota p̄cis/
p̄tis volvitām̄. Accelerād⁹ idcirco cursus
est. neq̄ inuid⁹ piger ille/ ē a q̄dam vulgari
poeta descrip⁹. Qui si mane vocē obau/
dit. si citef̄ adhuc iterata voce sonora nare
vigil sterit. tādē clamore coact⁹. ore tñ len/
to liguā mouet. et mibi q̄dvis inq̄t surgeve/
ni. de miser en ego surgo. vade seqr. nec eū
seq̄t. qd̄ decipis t̄ tu n̄ veles. dudū venissez
s̄z mibi vestes q̄ro nec inueio. q̄s demō su/
stulit illas. surge cito. dñs sū p̄sto. nec est tñ
imo vīl caput huc illuc vītit. vīl brachia scal/
pit. vīl mēbra ī lōgū distēdit. sic sibi q̄sdaz
vndelibet morulas q̄rit. sp̄ venit ore. non
pede. Sic veniens nūc̄ venit. Hec ille.
Quā multoꝝ h̄ mos ē q̄ nō t̄p̄alis s̄z et
ni dñi vocatōes somniātes audiūt. a cubis
libus peccator̄ soridissimis anelli neq̄
untes. Vlersi aliter est agendū. qm̄ magnū
opus ē. ipsus vero breuissimū. Deminish/
sesiq̄dē debetis et a dominica parabola di/
dicisse. vīl tantūmodo diei spaciū nō am/
plius ad labore datū esse. tam yeloz. tā bre/
uis. tāq̄ caduca ē mortaliū vita. Quēad̄
modū itaq̄ dies ab algida aurora ichoās
paulatū p̄ horas et momēta ad intēsuz mes/
ridiei feruorē. et abinde in gelidam noctē
progredit̄. Nō alit hō ab infātia incipiēs

Bermon factus dominica

gradat⁹ puericiā p adolescentiāq⁹ iuuentū
tē q̄si p totidē horas ad viuidūz t nubile
virilitat⁹ robur puechit⁹ subinde i senectā t
decrepititudinē. in tenebrosa deniq⁹ noctis
mortē sensim ac sine strepitu relapsur⁹. q̄s
vita brevis q̄ tota fugacissimo diei vnius
cursu mēsurat⁹. Aliera mēses ānos atq⁹ lu-
stra nil aliud q̄s exigua diei vni⁹ momenta
sūt. Adde q̄ aliaꝝ rerū pditioni ytcōs suc
currat⁹. tpis iactura irrepabiliſ ē. Qd nota
uit vulgati v̄lus ḡuis s̄nia. Quisq⁹ pōtre⁹
b⁹ succurrere. nemo dieb⁹. Inde ē lyricū il-
lud Oracij ad posthumū. Eheu fugatos
posthume labūtāni. **Q**uāobrē p̄clarissi-
mi adolescentes vnanimes dicite t i op⁹ de-
ducite illud Lan. vii. Mane surgam⁹ ad
vineas. piculosa q̄ppe ē mora. ridiculosa ē
curnatura. fructuosa excultura. iō manese
mina semētuū Eccl. xxv. Jo surgam⁹. sur-
rectim⁹ t erecti sum⁹ i ipo ad vineas. Plāta
būt vineas t bibet vnu eoꝝ Amos. ix. nō
expecieſ tertia. nō meridies aut ipsi⁹ ad ex-
tremū sol⁹ occasus. h̄ manefiat. Dedeſorū
est iſtar mortuox pſtratos humi iacere. et
ut pſi⁹ indignās ait. curuas i tris b̄re aias
Jo surgam⁹. omisſe sūt singulis singlē vi-
nee. q̄ neglecte p̄cti vir⁹ paruit. exulte vero
fructificat i vnu felicitat⁹ eterne. Ideo ad
bas surgam⁹ vineas. **S**ed dicit forsan
aut pigrior aut somnolētior aliq⁹. cur ma-
ne t nō pon⁹ vespe. Accedētes itaq⁹ nouis
simi pponemur primis. t mercedis ratiūdē
iuxta s̄niāz parabole bodierne. sum⁹ acce-
pturi. Incassuz igif tota die sudātes. nra
attererem⁹ corpuscula. t est⁹ pōdusq⁹ diei
intolerabiles ḡtis subirem⁹. Ludeū po-
tius ē t adolescentē iuuētutisq⁹ affectib⁹ ḡ/
tissimis t placidissimis idulgēdū ipi natu-
re. senectuti qn̄ qdē aliud agere fas nō erit
vinee cult⁹ reliquaꝝ. O fallacissimas spes
o expectatōes vanissimas. q̄t pemētado
lescētes. q̄t ad celū euolatuſ ūuenes/in
eterne dānatōis p̄ceps ruere coegerūt. Hō
vos moueāt inertiuſ fnoꝝ voceſ. qm̄ q̄ ma-
ne dedit. nec meridiē. nec ipaz qdē tertiam
spopōdit. h̄ vt sapiēter sapiēs affirmat oia
in futuꝝ fuaſ certa Eccl. ix. **Q**uāmulti
plicos vite ānos aut ūoniātes aut pmittē-
tes. vno die vna hora vnoq⁹ momēto mi-
serabilit⁹ obierūt. q̄t int̄ bas vane ſpeſ vo-
ces occubuerūt. videre stupor ē. Propterea
filio ſuo p̄cipiebat dñs vinee Mat. xci. Si
li vade opari i vineā meā. Dicere mihi vnu

sus ē. p̄ ſū tu fili⁹. obt⁹ pandū vadēdū ē ho-
die. n̄ pcrastinādū ē. opari ū obt⁹ pſcedū
ē. in vinea fructificadū ē. **V**z assurgit h̄
iproba t temeraria ſpes. tacito murmur
ſecū iſiſiſrās. nō bodie ſz cras erit bodier
n̄ dies vt hestern⁹. ſit i voluptate. ſit i iocis
ſit i delectatōe. cras ab bis resipiscā. cras vi-
nee cultui opaz adhibebo. an audīt̄ corui
nāvocē. an ifidā fiduciā aīadūtis. andite
poti⁹ illō nō tā creditū q̄s exptū nasonis v-
bū. Qui n̄ ē bodie. cras min⁹ apt⁹ erit. q̄us
q̄s cras t nūq⁹ bodie. fiāt q̄ſo oia iſta cras/
vnū bodie aut vnū māe i q̄ vineā tuā ope-
ris. **A**fec fruſtra p̄phetā dixiſſe putes. bo-
nū ē viro cū portauerit ingū dñi ab adoles-
centia ſua Treñ. ij. Jugū libez ac regiū. t
niſi xp̄m mēdaciē putes. ſuaue atz leue. gra-
uat fortassis cū icipit. mox vt tuleris ioble
ctatōeſ veier. Jo bñ p̄cipit rhetor ille Tuli⁹.
Optia forma viuēdi eligēda ē. q̄s iocū-
dā redder p̄ſuetudo. et naſo. Qd male fers
aſſuſeſe. feres. Jugū leue ē ſi p̄ſenſ pabuſ
lūt p̄mū. t facil⁹ labor quē amor opaſ mol-
lib⁹. geror eneruatis ac nō amātib⁹ nibil n̄
difficile ē. Porro ſeneca i ſe exptū eē ait q̄
facillie tenera p̄ciliā ſigenia ad recti amos
rē leuit. i. n̄ multū corruptis iñt̄c manū
veritas. Ferociſſimaruū cū beluaꝝ catulos
edomam⁹. t teneras plātas circūflectim⁹
vt libet. ſenectā expecta ſolāq⁹ tpiſ moraz.
fruſtra h̄ agere conaber⁹. Aſſec alia rō ē. cur
pueros ſuos ſefſi parentes aut ſchol⁹ aut
aliaꝝ rez opificib⁹ tradūt. niſi q̄ grādior
etas min⁹ his apta ē. q̄nto ſati⁹ bone mēti
ac fertili ab ient̄c etate vacadū ē. q̄ arte alia
venustior nulla ē. nulla iñſignioz. nullaq⁹
ſcri difficilior. cū eō mala mēs. p ſe t ſine
m̄gris (vt ſeneca ait) addiſcat. **Q**uapro
pter o igenui adolescentes dū vinea v̄ra ē in-
star cere flexibil⁹. dūq⁹ vicioꝝ frutices i eaꝝ
nōdū alte radices egert. ea excolite. ad eaꝝ
vigilate. Facillie ſi q̄deſ violabil⁹. aut ab
eſtuāt̄ t igneo vapore libidis. ſeu a gelida
bruma v̄l a turbido t eſurēti v̄to abitōis
aut alia pefte hmōi. q̄ t ſilia incōmoda. ſi
vineā tenerā vob ū obſtātib⁹ iuaserit. d̄ ea
aciū ē t perijt. Eliqueſ igif ex ea p̄mū ac pu-
rūvnu nec ſordidis criminū fecib⁹ mirūz
v̄ris i vaf recōdite. qm̄ flacci v̄bū ē qd̄ au-
gu. placuit q̄ ſemel ibuta recēſ ſuabit̄ odo-
re. teſta diu. ait ei ſen. ij. eplaz. i. q̄ i etate
ſil i vino. p̄mū optimū ē. Ideo Virgil⁹
Optima queq⁹ dies miseriſ mortalib⁹ cui

Sprima fugit. subeunt morbi tristisq; senecus. **P**rimū insup vinū ḡtissimū ē et deo acceptissimū. Ab h̄ iudei primicias vnde mie/offerre iubebāt sacerdotib;. ḥ detestāt dā illoꝝ ignauia q̄ primicias etatis t̄ vide mariū suarū spūalū/mūdo largiter effluū feces sue senectutis. deo dare dedicareq; pponētes. Qui cauere debet ne audire me reāt illud xp̄i. Nō bibā amodo de genimi ne vitis huiꝝ **D**ath. xxvi. Qm̄ vitis senex q̄ ab initio nō exculta ē quertifī labruscaꝝ aridā nodosā t̄ erosā. cuiꝝ liqꝝ acerbissimꝝ est. Numiꝝ si delicatiꝝ vini spūal/ potator xp̄s talismoiꝝ vitis germē aspnet. Numiꝝ etiā si hos senes de miserijs suis q̄b euelli sepe frustra conāt hora diei nouissima īge miscētes nequaꝝ audiuit lūmū p̄familias q̄ eū hactenꝝ sp̄mittēt vocatēq; habuerūt & tēptui. **E**h̄s erat mea generosoꝝ adolescentū exēpla. vt platonis. cathonis. tiri alexādri. alcibradi. sanctissimoꝝ p̄terea vt samuelis. dauid. iohbis. nicolai. ac similiū/ q̄ꝝ ingēs m̄ltitudo ē. ad v̄rāz renocare me moria. s̄ verit̄ suz ne potiꝝ obruerē aut̄ faſtidirē rerū multitudine. Satis ē dicū/mō agatis vt illoꝝ sitis ī nūero q̄ vineā dñi. i. aiam suā primo mane iuuētutis excoluēt de q̄b hodierue parbole initio d̄r q̄ exiēt dñs primo mane p̄ducere oparios t̄ misit illos ī vineā suā qđ fuit thema p̄assumptū vbi p̄formit ad pdicta/ primo sp̄mittēt nob p̄ponit p̄sumata iaꝝ actio sedulitatē exprimēt imitādā cū dicit. misit de p̄terito **H**iere. xliii. **D**isi ad vos oēs fuos meos. prophetas de nocte p̄surgēs. Ecce diligētiā q̄ imitāda ē nā **H**iere. xciiij. dicit q̄ nō mitte banū pphere t̄ p̄currebant. Ergo a maiornos q̄ mittimur/babemꝝ p̄currere. Et sic ī missis subiūgūt firmata opatio. ociositatē reprimēs fungiēdam ibi sc̄z oparios **E**ccl. xxvij. **M**itte illū ī opene vacet Multā ei maliciā docuit ociositas. Et ideo sp̄ aliqd boni facito ne te diabolū inueniat ociosuz **I**n vinea cōprehēdīt ḡta fructificatio st̄ rilitatē perimēs rescidendā. in vineam sc̄z **E**zech. xvij. Facta ē vinea t̄ fructificauit ī palmires t̄ emisit ppagines. Et **L**anti. ii. Fructū suū dabit vinea. De tribū simul illoꝝ lud iā p̄allegrū reputat. fili vade q̄ ad pri mū/ opari q̄ ad sc̄dm/ in vineā meam q̄ ad tertium. **H**ec de prima oratione.

Sequitur secūda oratio qualiter vineam nostram excolere debeamus.

Totis accīngimī virib; insignes vīticoles. sumite sarculos. ligones ad aptate. ortū sol. exeat hō ad op̄. s. et ad o. s. vsc̄ ad v. Pudeat fuos stertere. pudeat iacere. cū iā claz manē fenestras in trāt vt ap̄d Persiū est. Lūq; vigil ille venit p̄familias pridē exierit q̄ tremendis vocib; ironatis acclamat. Quid h̄ stat̄ tota die ocoſi. ite t̄ vos ī vineā meaz que est mēs yrā. p̄cipit incūtāter Itē ī vineā mes am ip̄az excolite. Itē non qđē gressib; cor poris. s̄ p̄hs affectib;. neḡ ei maria nobis trāſfreſada sūt/ aut deserteſolitudies adeūt de s̄ qđ p̄ſentissimū ē ad nos. Itē t̄ persio obedīentes non vos q̄ſueritis extra. **H**z itaq; v̄rm q̄libz vītē intra ſe ſuī corporis inēclusū. ſimilē illi quā ſomniās ille in carcera t̄ pincerna pharaonis ſe vidiffe refert **H**en. xl. Uidebā inq̄t vītē corā me. i q̄ erāt tres pagines. M̄ltice vitis h̄/aia nrā ē. Et p̄ pagines. tres ſūt ipſiꝝ vires. l. vis rōnalis. vis p̄cupiscibil. t̄vis irascibil. Hermia ſūt cogitatōes. Flores affectōes. v̄e ſūt opaſtiones q̄ dñ. pdeūt/ q̄ſi ī vinū exprimūtūt. Hec aut̄ vitis ſi neglecta nec cultu ſtutuz assidue exercitata ſit (vt fieri ſolēt) quertifī labruscaꝝ. ſeu vineā ſiluētrem. q̄lis erat illa helizei famulo repta. iiii. reg. iiii. **H**āc conuerſiōne pessimā q̄ui interrogatōe culpat de **H**iere. ii. Ego inq̄t plātai vineaz eleſtā. q̄no ergo quersa ē i prauā vinea aliena et **I**fa. v. Expectauit vt faceret v̄uas t̄ fecit labruscas. **E**t qm̄ q̄lis arbor ē tales eiꝝ eē fructū necesse ē **D**at. vij. Iſtarꝝ tā p̄inerasꝝ t̄ aduersasꝝ vineaz/disparia vina ſūt. abo tñ mycta. **P**rimū ē dulce ſuane t̄ todos riferū. reliquū ſaluz putre t̄ fetulētū. **P**rismū pollicet aia ſctā dilecto ſuo. Dabo iqt̄ tibi poculū et vino ſdito **L**an. viii. Jo cōdito q̄ var̄hs pfecto ſtutib; tāq; ex mltis aromatib; t̄ pigmetis. **G**cdz vinū. i. de q̄ psal. ait plenū mirro. i. mltiplici pccō. cuiꝝ ſex ſi ē expinanita: d̄ q̄ bi. o. p. t̄re. t̄ deu. xxix. **F**el draconū vīnī eoꝝ. **E**lides. q̄misera da trāſformatō t̄ qnto cū discriminē n̄rē mētis vinea aut ierti torpore aut p̄crastiatōe quersa/ debito cultu exerceri p̄tenit. Ecce nūc t̄ps putatōis ac ſpūal/exercitū adueit̄ septuagesima sc̄z q̄ in septemplici denario dierū/ q̄ſi ſep̄te horis claudit. vbi quisq; opari renuerit/ diuini expers erit denarij/ neccū xpo hora nouissima resurget ad vitā Laborēt igīt t̄ nō labat nec pdigēſpari

Sermo factus dominica

gatur quis. Res ut Seneca ait preciosissima. non poteris vineam per qua irriganda noster olim dominus est crucifixus. et non sit vilis nobis aia nostra que tam chara illi fuit. Neque enim dominum neque vestem neque supellectile malas habere volumus. non malam sicut habeamus mente sit precer charior nobis aia nostra quam tunica. Unde prius monet sapiens. Diferere inquit aetate placet deo Eccl. iij. Et quoniam illi miseris quam perimis; quoniam illa amas quam se tibi peccatorum durissimis crucifari et desiderios suffocari permittis. Ad misericordiam tu si vallaten. Hec tunc pote miseria illi. abunde miseradur erat. cum nulla sit maior nulla deterior quam ex peccato ori calamus. Queso te domini districtissimum laborem non pro extor hora diei nouissima. quod egeris per contabitis quod dices. quam teres responsucula; non erit medacior locorum tremens pudore quod suffusus et attonitus respodetibus illud Lan. i. Vineam meam non custodiu. Delicati vere et inertis serui responsio hec est. quam non leto pede subse que crudelissima damnatio. **A**llsurge igitur ei opam da ut aetate virtutis radice per profundam humilitatem. Suffumige per doctrinam suam sceptorum. fodiatur per cordis irritorum. irrigetur per lachrymorum effusionem. extirpetur per puram confessionem. Et tandem putes per plenam satisfactionem. Sit in ea torcular discipline duersationis. quod virtuose deuotis vinum exprimat. Sit turris aut spectacula alte et platioides. et diligenter maledictorum obfusatio tanquam sepes atque maceria ferreum habento ligonem fortitudinis acrum sarculum trahantie. et vinum fraterno dilectionis sunt capaces ratione in memoria nec effluentes aut rimose per preceptoris obliugatos. Denique ostentatos sunt obserata atque clausa cordis tui cellararia. Num vero mortalitatis tuae ac fragilitatis memor/terre diu recurrit in beseris. subrigete interim ether altum intuere. lassas quam vires resoue. Sub diu et in capite tribus virtutum sit habitatione tua. et igrate tumultiuatisque urbium/curiosissima ocia/et eneruatas rabidasque delicias. dolos/invicidias/fraudes/et aicio modoue et detestabiles fuge. Arceant a portis ac introitibus vineae insidiatiu demoliunturque ferarum occursum. per portas oculorum tuorum. caue ne introeat elatus superbie cervus non onager iugis domus impatiens. non erici malaque cupiditatuum aculeis respsus. obtusus datur ianua ne vulpecule adulacionum fallaces ac subdole obrepant. non patet per

gustus apturam voracibus lupis ingressus. nec ebriosis licibus vini audiissimis. claudatur licet guevolubilis cardo ipsius canibus detractoribus clamoris atque mordacibus. Sup oia obfusca ianua taciturna mille seris millesque vectibus obseratur. alioquin libidinose immodice lutose ac soridide sueb/olidi birci. apri truces/ oia subuerterent culcarerit et sol afflatibus exturerent. Clama forti spiritu per tubam orationis aures celum qui sunt demones Mat. xiiij. Easdem per signum crucis vinee affictrum/vebementer exterreras. Hec age ne in vineam tuam incidat illud. ppbete dicuntur ext. e. a. de silua et s. f. d. e. Itidem illud. Diripuerunt e. o. t. v. et c. Haboth mori maluit quam vineam suam per magno regi achab venundaret. ptz. iiiij. reg. xxi. Et quoniam in vineam metis tue bis hostibus gravis offeres; quod non ut vinea naborum caulinis perplata erit. sed lapidis tribulati salicisque peccatorum acutissimis et miseras alias discerpentibus erit resppendenda. Magna prius et insania. **C**uradur est pterea ut et propriae vitis pagies/tribo palculat. Vis ronal palo fidei. vis cupisci bills palo spei. vis irascibilis palo charitatis. Namque neglecto vitis proprias virium iops humi posterni. et in altum surgere nequates ex humido telluris attractu viciosa habent putredinem. Hic nascuntur araneae/ supuacue curiositas. hic spurcide limaces crudelitatis. hinc vorax cupiditatis eruca. deuotis medulsa et generosae penitentie cunctates. afferentes istius secum illam maledictionem Abacuch. iij. scriptam. non erit germe in vineis. Nihil itaque nullum magnificum nil celeste cogitare potest quod fidei spei et caritatis artis viculum. et firmis retinaculum non habet. sed trenis toto potestate incubentes ad oia via. perclivium dilabuntur. Hoc est quod in bestias hoies veritatem et ratione obviudit ac ita ut hoc totus brutalis effectus. sape non possit celestia sed in omni nefas atque facinum impelli. Namque per iecta fide regit igratia virbi despatio spei locum tenet ubi cupiditati cedit caritas cupiditas istimular. igratia excecat. et despatio percepitur. **I**logem alit insignis ille vinee cultor paulus. Scio igitur cui credidi et certus sum quod potes esse depositum meum fuare in illius die instanter. ecce ligaturae eius cum fide et spe. h. ad tim. i. Et ad Ro. viij. Letitius enim quod neque mors neque vita neque angelus tecum. et sequitur neque creatura alia nos separabit a caritate dei. ecce tenacissimum caritatis appetitum. Hunc imitemur summum praesum. aicio per propter peam. valeat apud nos talud dei iustitio. qui apud improbos ne-

quissimaz cupiditatis pñt imperia. Nā si
eos mittit avaricia/ illico pgūt. si ambitio.
dicūt ecce assumus. si luxuria pñsto. si gula/
nō differit. si inuidia detractio ira/ i audi-
tu solo auris obediuit. et fidelis xpian⁹ deū
mittente ⁊ vocatiē nō audiet. dissimulabit
obsurdescer. et excitari non poterit; Absit.
Chibil ē qđ cupiditas suos pati fuos n̄
faciat. famē. siti. frigora. seuiçā celi. aerisq;
intēperiē. ignominias. pbra. cōtumelias.
durissima deniq; fructuē humeros pmit.
sarcinas auget. i ferrū. i ignes. i picula oia
neq; ter impellūt. Et m̄ apō cupidos h̄ pa-
ti/lud⁹ ē. vt gloriūculā aliquā. aut sedā de-
lectatiūculā adipiscāt. sive vt aliquinto opu-
lētores fiāt. imo certe vt egētores. vt iglo-
ri⁹ ⁊ cruciādi ppetuo remaneat. Cur chari-
tas id ipm efficere nō poterit qđ tā leuiter
pōt cupiditas; Id qđ mūd⁹/cur de⁹ nō po-
terit; **L**erte bona tm̄mō ⁊ integra assit
voluntas. Opeſ iuuenis ḡstanter qđē ⁊ pse-
uerāter. ne honestū p̄cipiū infamis dede-
rit finis. Et ne (vt Oracius ait) atrū. Desi-
nat i pīscē mulier formosa supne Opeſ fer-
uēter senex. ⁊ instar pegrini/die i acutā
leriori cursu currētis op̄i bono tot⁹ sūstāt.
Ponat aū oculos p̄miū pollicētis. munā-
tis terror ⁊ oīmp q̄b humana mortalitas
torqueatq; cruciāf/inanissima ⁊ vento si
millimavanitas. Nemo missionē suā sper-
nat h̄ aiaaduertat quēadmodū vox illa/gra-
tiā notat p̄cipiā. **D**icit illos i vineā suam.
Ubi nota bñ ad pdicta/sumi p̄fissimilias
mirādā bonitatē. Nā salubrē nos diriges
misit. dñs misit me i bethel. iij. reg. ij. Be-
thel āt habitaculū dei interptat. Ecce salu-
bris directio. Sūmi p̄fissimilias grataz
bonitate. q̄ singlaritē eligēs illos. s. opari-
os Elegit rex salomō oparios de om̄i isra-
hel. iij. reg. v. Ecce singlaris electio. Terto
sūmi p̄fissimilias magnā curialitatē q̄ ḡ
te ē alliciēs i vineā suā. Uocabit vir. s. xp̄s
amicū suū. i. xpianū sube⁹ vineā suā. zach.
ij. Alia realis hor⁹ triū ḡcordia/habef ad
Rq. viij. vbi apls ait. q̄s p̄sci. hos ⁊ pde. t̄c

Inīta igitur secun-
da orōne tertīā subiungo q̄ est de vinea sa-

S pientie vt eam diligamus.

Q uisq; adest q̄ celestē beatāq; vitā
in terra q̄rit ⁊ mores priscos cupit
mutare. sapie vineā petat ⁊ p̄tergū missis
serrenaz curaz yrbib⁹/ eiusdē se cultui de-

uoueat; **N**ulla oblectatō maior. sed nec
pñrior villa exercitatō aut fructuosior. aut
viro generoso ac libero dignior eē pōt. nō
mun⁹ ullū pene grādi⁹ ab imobili deo hoī
b⁹ datū ē/ q̄ i hāc eos vineā iniū ⁊ igrēs
suz p̄stat cui⁹ culturā p̄positū sapiēs sedib⁹
⁊ regnis. **S**ācte id qđē. cū ip̄amet sacre sa-
piētie vitis/oblatū sibi regnū ḡtēperityū.
Judič. ir. **L**ocuta sūt ligna ad vitē im-
pera nobis. Querndit. Nūqd possūz dese-
rere vinū meū. qđ letificat deū ⁊ hoies. ⁊ i
ter ligna cetera ḡmoueri. **M**agnifica. p̄z
sus misio. **S**z qđ ē vinū h̄ qđ letificat deū
et hoies. Sane intelligētia spūal'sacrescri-
pture. qr scripture cū p̄ torcular vehemēt.
studij ḡprimi⁹ ⁊ p̄strigil. vino multiplicis
intelligētia spūal' exuberat. qđ letificat deū
nā ferētē inde deuotō orif. q̄ inebriat⁹ de⁹
exhilarescit ⁊ liberal' efficit. adeo vt i star re-
gis assueri/ i p̄i hester q̄ aie deuote typū ge-
rit q̄cqd petierit illico se daturuz policeas.
Hester. ij. Letificat h̄o hoies ob doctrinā
salutiferāq; bibūt. obliuiscunt̄ egestat̄ sive
et pauptratis vt notaf. puer. iij. Bibito enī
modeste h̄ vino/totī terris despectis/ i celū
rapiūt leticie. Alia cā ē. nā spūalis aie mor-
bos acq; vulnera/vinū h̄ doctrine sācte cir-
rat. quo sanasse legit̄ p̄ vini supinfusionēz
samaritanū hoiez q̄ descēdēs de bierlm̄ in
hiericho incidit i latrones. **L**uc. x. Hoc vi-
nū ē syncretū subtile actpartissimū. qđ ipaz
dñi sabaoth/vineā/ eccliaz. s. hacten⁹ aluit
et q̄ potata ac nutrita/ i tātū adeo roburei
tēq; p̄celsa excreuit magnitudie. Hāc vine
amvirī oli ecclastici solā colebat. hāc ama-
bat. i hac exercebat. **S**z heu q̄lit̄ ⁊ q̄muta-
ta rerū facies. q̄duerso sidere. imo q̄spuer
so scelere i h̄riū v̄sa sūt oia. Que dudū sola
viris sūmis i honore erat. nūc ab hoim in-
fumis habet ḡtēptui. ⁊ iam apō nōnullos
(q̄s magn⁹ ille e celo de⁹ male pdat) i fame
⁊ dedecor⁹ nomē ē. ⁊ florētē ci⁹ odorē quēs
admodū venenifera aialia ferre nequeūt ⁊
raros ei⁹ cultores ridēt ⁊ i fabulosū suūver-
tūt iocū. Cur ita; Eo scz q̄ nudi ac iopes
eis videat̄. nec ifames diuitias hñt/ malis
artib⁹/ fraude dolo rapiac⁹ ḡq̄sitas. q̄ i sup-
bñfichis carēt q̄ talū ip̄tunitas. nedicā
indignissima pueritas/surripit ⁊ extorqē
Hincevinea ip̄a sapieraris colonis excolit̄
Atrō crebrimis viticol⁹ mūdane ac dia-
bolice sapie vites freqnran⁹ ⁊ obstrepit. q̄
rū vinū grossū ē rude idigestū ac turbulētū

Berimo factus dominica

et optim⁹ illoꝝ effectuꝝ opifex de quibꝝ. iij.
Esdræ. iij. habet qꝫ vinū seducit mētez ⁊ h⁹
per errore. oīa p̄ talēta facit loꝫ p̄ sumptō
nē. ⁊ nō meminerūt hoīes cū biberint ami
ciciā neqꝫ fraternitatē. ob insatiabilē aqua
ricie cupiditatē. sumere facit gladios litū
fuscat tumult⁹ disceptationū. turbat oculos
rōnis bleſa reddit ora p̄ doloſum fictū
qꝫ mēdaciū. eſſer aciſſimās qꝫ libidines gi
gnit ⁊ nihil est qđ ſpnere. qđ audere. qđ at
tentare nō inbeat. inter hec currūt tps suū
luci ſpe turpissimi. **S**ed qđ op⁹ ē tene
ras. mordaci radere refero auriculas vt Sa
tyric⁹ ait. Hec antiq iam q̄rela ē ⁊ nō tam
exaggerāda verbiꝫ qꝫ ab omnipotēti deo
ſeveriſſime vlciscēda. Idcirco ad vineā ſa
pientie redēam⁹ q̄ nil pulcri⁹ ſol vidit. nil
creauit natura veniſti⁹. nil qđ ecclie recto
rib⁹ magis ḡruat. vſqadeo vt p̄cipiat eis
Petrus apls qꝫ ſint parati ſp ad ſatisfacti
onem omni poſcēti eos rōeſ de ea q̄ eſt in
eis fide. i. Pe. iij. Illud infimis pſiliū eſt.
prelatiſ aut̄ neceſſariū ad ſalutē p̄ceptum.
Quāti ſunt q̄ facere illud ſciant ex raritate
theologor⁹ q̄ ſolos hoc ſcire p̄tingit. ppē
di pōt. **H**abet vero (vt vites cetere) vī
nea hec ſua ſupftua. eā idcirco putare ⁊ ex
purgare neceſſe ē. Habet ſarmēta falſitatiū
ac heretiꝫ ⁊ falce veritatis reſcidere queit
et iuſtis ḡremare incēdijs. Eiusmodi ſar
mēta myſtice ſunt illa q̄ Paul⁹ naufragio
liberat⁹ apud mitilenā iſulā ḡgregauit ⁊
in ignē miſit. ex qb⁹ p̄ceſſit vipera que ſuā
arripiuit manū. ſed in pirā illeſus eā excuſ
ſit. p̄ Act. vii. Uet⁹ hec historiā ſi ad tps
p̄nō referat inueniem⁹ viperā hāc eſſe illū
piurū trāſſugā nō niſi in malo notiſſimū.
cui⁹ nomen nō ſit in ore hoīm. q̄ vt vipera
ſoleſ. p̄priā nup in matrē. imo ⁊ in m̄rē ec
clēſiā. vnitatē. pacē. ac ordinē ſuū ſeuire p̄
ſumpſit. ⁊ q̄ et aridiſ error⁹ ſuoz ſarmētiſ
egreſſus pauli manib⁹ inheſit. dū ad ei⁹ di
cta improbo morſu p̄dere. dūq̄ in ipſum
ſuī erroris virus reūcere ſatagit dices. aut
paulū male diuſſe aut ſe bene. **G**o eqſſi
meret arbiter ecce ſarmenta merito reciſa
ac amputata. Lur ignis deest. Ecce ſuper
flua vītis. cur ceſtant incēdia? Quousq; vi
pera pauli manib⁹ neq̄ter p̄dēſ/ qūq; ec
ciſſa n̄ decidis? **G**o deſcides volēſ aut no
lēſ niſi fallor in rogu p̄cipitaberis tpalement
vel eternū. Ibi te liquēſ. niſi redeaſ ad v̄l
teriora. p̄gredior. **I**ta obſuādūz ē circa

vineā hāc ſapie. ne i eā iaciātur extrema et
adulerina q̄rūdā ſcīaz ſemīa / iuxta dei p̄
ceptū Den. xxii. Vinea inq̄t altero ſemīe
nō ſemīeſ. **V**itāde q̄z ſunt ⁊ explodēde
aranee. q̄ ipi minerue (quā ſapie deam fin
gūt) ideo inuife ac odioſe ferūt / q̄ i ſubtiliſ
ſimoz ſed fragiliū filoz p̄texione ſeipſas
euiſcerāt. Debēt aut̄ ſolida eē ⁊ fortia ſapi
entie documēta. nec taz caſſe ſubtilitati q̄z
plane veritati deſeruētia. Hec ob aliud eī
Lat̄ho magn⁹ expelli voluit ab vrbe car
neadē / q̄ ſophiſtice ſubtilitati pl⁹ eq̄ deſ
dit / veritatē aut obuoluere aut offuſcare
videreſ. Et talia quanq̄ ſopla ſint ⁊ diſſi
cultatiſ plurimū habētia. nō ideo ſcrutari
queit in tāta tps egeſtate / cū alie tot occu
patōes ſe offerāt tractari digniores. Muſ
tā opaz dedit / q̄ Homer⁹ iliada / tā tenui ſi
mēbrana ⁊ exigua l̄fa ſcripſit / vt in nucis
pue nucleo torā in cluderet. Itē callicrates
dū in magnitudine. p̄pria ex eboze formicas
effigiat. Hec min⁹ mirmichrides q̄ q̄drigā
eburneā adeo ꝑuaz fabricauit / vt a muſce
alis tegereſ. ⁊ nauim quā apicula pin⁹ ab
ſoderet. Eſto hec admirāda ſint. inutilia
tū ſūt. nec modesti hoīeſ in geniū detētura.
Pl̄eqdē pdeſſe q̄ admirari ſtudēdū ē. Et
iſta ſtudere curet. q̄ ſapie vineā colendā ſu
ſceperit. vt nec inutiliū ſupuacuoꝫ pſcu
tatiſ fruſtra ſe torbat. nec i his acuim ſuī
obtiūdat ingenij. **S**ūmope ad extremuſ
relegāde ſūt diſcurſatiōes ⁊ deſideria mētiſ
vaga. Imitād⁹ q̄s in hoc ē iudas q̄ vt legiſ
Hei. clix. Alligauit aſinā ſuā ad vītē. Aſi
na nr̄a / caro nr̄a ē! autaſialis appeti⁹. be
bes inersq;. Que aſinā / ad ſapie vītē colli
gaſ. p̄ p̄rupta. p̄ inculta ve petroſa ⁊ aspa
malaz cupidiñū deuia nō linquiſ euagā
ri. nec ſeſſorē ſuū qui ē ſpūs nr̄ / q̄ non licet
iñuhiſ aut impelliſ. **H**ac aut̄ aſella / for
tib⁹ diſcipline vinculis aſtricta ⁊ domita/
liber ſpū ſe intrat / ſe ſpectat. ⁊ ſue digniſ
tis pſcius / aſlurgit alacer. leues p̄eplatioſ
niſ alas aptat. ⁊ cācidifſſimis bonoꝫ affe
ctuū plumis induiſ. aera p̄ternolat. ⁊ exal
to eroſas terras deſpiciens / ſidereos petit
traci⁹. ⁊ ſuſmū celi verticē ſcandit. ibi glo
riosum mundi conditorem redemptorēq;
ſuum / ac ethereos incolas videt / admirat
ſtupet. ⁊ eoz ſuā familiariffima colloquitione
recreat. **I**ſti nāq; ſunt vt Ozias (qui vi
dēs deū interprat⁹) qui vineas ſuās habuit
in montib⁹. imo in ſublimiori montibus

omnibz celo, prout habet scđi Paralipon xxvi. Edocetur ibidē plenissime ip̄e spiritus de vinee sue cultura, qu id inferenduz, quid ve rescindendū est, et quid mercedis recipiendū. **I**ntroducit interim in celam charitatis vinariā et vino denotionis potatur quo inebriatuſ iam ſe nō capit in ſe. Vbi nanc⁹ vbi totus amor ſuus eſt. Vbi aut̄ amor ibi et cor, vbi vero cor ibi vitam eſſe necesse eſt. Qd ille tertiu in celū rapuſ immuens. Noſtra inquit cōuerſatō in celis eſt. Hoc de viris ſapienſie deditis maxime dictū crediderim. **I**nterea apō ipm ſpiritu omnis mortalium ſubit obliuio nō terrenoꝝ cura ſurrepit. Et ſi verbiſ ri- gidi illius Ipoliti apud tragediū Sene- cam vtimur nō illū amare mentis inflam- matuſor, non aura populi et vulgus inſi- dum bonis, nō pestilens inuidia in mate- ria nō fragilis fauor, non ille regno ſeruit, aut regno imminens vanos honores ſe- quitur, aut fluyas opes, ſpe metuſꝝ liber non ſcelera populosas inter urbes ſita no- uit, nec omnis pſcius ſtrepitus pauet aut verba ſingit mille aut querit tegidur co- lumenis, ſed rurevacuo porꝝ et aerto erbe re modo cui⁹ errat. Ethera ac uicem petit et teste celo viuit. **Q**uādiſpar et qd diſſiliſ hec vita eſt illi cu⁹ idem Seneca memi- nit tragedia patet Act. ii. Ille inquit ſup- bos adiutus regum durasq; foræ expreſ ſomni colit, ac nullo fine beatas cōponit opes gazis inhians et coꝝ teſto pauper in auro. Illū populi fauor attonitū, fluctuq; magis mobile vulgus aura tumidum voluit unani h clamorū rabiosa fori iurgia ve- dens improbo iras et verba locat. Hec ille. **N**on poterāt duplicitis vite, terrene et ſpi- ritualis aduersi mores describi proprius ſed nec fideliuſ dici. **I**d vero totum ad illud redit, qd de ſecundariū vinearū cultori- bus, nuper expſſum eſt, quorū ibi ſunt mu- danī ac bestiales viri, quos in vineā ſuam mitrit terrena ac diabolica ſapienſia. Pri- mi autē ſunt ſpūales homines, quos vera ſapienſia que christus eſt elegit p gratiaꝝ et misit illos in vineā ſuā, que fuerunt verba a principio proposita. Vbi correp- dent ad dicta cernere licet q ipa ſapienſia artis doctos conſpectat, auctoritatem ſuminiſtrat, q misit illos. Hec inertes nō receptat, laboratores puros oþiat illos oþarios. Sibi ſoli nō laborat ſed ſingu-

los curat in vineā ſuā. Deprimo misit illos p̄dicare regnū dei Math. x. Ad missio- nem auctoritas refert, ad p̄dicationē vero ſcientia, et idez habet Math. iii. et Luce. i. De ſcđo Ecc. ix. Quicq; potest man⁹ tua incessanter opare cōtra ignauia. Et Eccl. xxiij, inquit ipa ſapienſia. Qui operātur in me, nō peccabunt Ecce puritatē. Ideo Hieronym⁹ Ama ſcientiā ſcripturarum et carniſ vita nō amabis. Pro tertio Ecc. xxiij, ait ih̄ſ filius ſyrach. Quas qui vin- demiat repleui torcular, quoniaꝝ nō mihi ſoli laborauſ ſed omnibz exquirētiſ ſolū diſciplinā. Pro tribo ſimul in typō fortis mu- lier habet puer, vli. De fructu manuū ſua- rū plantauit vineā. In plantatione notaſ ars et doctrina. In fructu manuū/operatō beata. In vinea vberas opulenta. Ut ei tribuaf illud Lan. vii. Ubera tua ſicut bo- trus vinee et guttur vinū optimū. **I**n h- orationis hui⁹ tertie finē ſtatuo. Nūc autē liber ih̄ſdem verbis quibz rhetoricaꝝ ſuam Aretſo, finit/collationem termiare. Itaq; dixi, audistis, tenetis, indicate. Dixi ſed ru- diter. Audistis benigniter. Tenete fideliter. Etiudicat eſalubriter, ut certa vestrarivo- cationē faciat. i. Pe. i. et ſit is iugiter ſicut vritis abūdans in lateribz domus domini, ut deniq; vobis ppinet vinū eterne iocun- ditatis, ille qui vritis vera ē dñs noster ih̄ſuſ p̄pꝝ q est bñdictus in ſecula ſeculoꝝ Amē

Bequitur ſermo

de concepcione beate virginis qui ascribi- tur eidē cācellario, ſed ſuus cē nō appetat.

Tota pulcra es amica mea, et macula nō eſt in te Lan. viii. **M**grī mei reverādi et p̄ſes dilectissimi, vt grā almi ſpūſ ſacri i nos velit redūdere ma- riā plenā grā, ſic habeo iuocare, aue virgo fons grē, tota grōfa, tota pulcra facie, vgo ſormosa, ſola ſine ſcabie maclaq; rosa. **T**ota pulcra es tc. **M**grī mei reverādi dū qro mētaliꝝ hui⁹ vbi glosā repio beatā virginē apō deſi boiez creatā formosā. Hā in ſupmo cardie, quodā ſub imagede fuit feſtū celebratū. Lū multo ſolennio, gto ztu- bernio, qd laudat cer⁹ vatu. Scādūt ex h- nebla, vgies ſine maclā, fuit festū diſputa- tum. Conclusum eſt et terminatū, q amī- ca regi data, tota pulcra eſt creata, nunq; quoq; maculata, ſic fuit ſententiatum.